HALKIN SESİ

24 Ağustos 1976
250 Kuruş
71

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Rusya'nın yedeğindeki Yunan düşmanlığına hayır!

Yunan Ulusuna Çiçek Gönderiyoruz

ELBİSTAN'DA FAŞİST SALDIRILAR

Tüm ülkemizde olduğu gibi Elbistan'da da faşist saldırılar gittikçe yoğunlaşıyor. Faşistler hergün biraz daha azgınlaşıyor. Faşistler halkımızın dini duygularını kendi ideolojilerine alet ederek, yeni bir olayı da şöyle tezgâhlamışlardır. 24 Temmuz günü Dilek sinemasının önünde bir sahıs ayet satarken bir sarhoşun âyetleri yırtması ile olaylar başlamıştır. Bunun üzerine faşistler «din elden gidiyor» diye, sloganlar söyleyerek devrimcilere saldırmışlardır. Polise haber verilmesine rağmen, polis olaya müdahale etmek gereğini duymadı. Daha önce bir solcuyu öldüren, faşistlere «ben sizi mahkemeye bile göndermem» diye teminat veren ve onları kışkırtan ağa Halil Aslan ve Cuma Gözümoğlu da olay sırasında oraya gelmişlerdir.

Bugün Elbistan'da hiç bir devrimci can güvenliğine sahip değildir. Polisler sokaklarda rastladıkları devrimcileri karakollarda dövmekte, devrimciler sokak ortasında kurşun yağmuruna tutulmaktadır. 24 Temmuzdaki olaydan sonra, mahkemede faşistler sağa sola ateş ettiler. CHP binasına sığınan arkadaşlarımızı kurşun yağmuruna tuttular, CHP binasını tahrip ettiler.

Faşistlere şunu söylemek istiyoruz: Devrimciler hiç bir zaman halkın duygu ve inançlarını sömürmez. Hiç bir devrimcinin amacı ayet yırtmak değildir. Devrimciler ülkelerinin bağımsızlığı, halklarının özgürlüğü için mücadele ederler. Tüm faşist saldırılara rağmen mücadele devam edecektir.

Elbistanlı bir devrimci
MARAŞ

İSVİÇRE'DE TURİST İŞÇİLER

Halkın Sesi gazetesine kısaca dertlerimi anlatacağım, bugün ızdırap dolu günlerimin en kısası olacak. 1972'de İsviçre'nin Bern şehrine geldim. Gelecek günlerin mutluluğu için iş aramaya.

Borçluydum. Evin bir kişisiydim. Annem ve kardeşime bakmak zorundaydım. Bir müddet sonra Bern Türk Birliği'nden bir arkadaş iş buldu. 2 ay çalıştım. Çıkmamı söylediler. Günde 14 saat işe karşılık aylığımın 700 İsviçre Frankı olmasını istemiştim. Patron bunu suç saydı. Bana küfretti. «Türkiye'de açtın, onun için geldin buraya» dedi. Bir ay işsizlikten sonra aynı arkadaş yine iş buldu. Bu sefer 28 gün çalıştım. Sebep şu: 12 Haziran 1972'de Ali Rıza Uzuner gelmişti, çalışma bakanıydı. Taleplerimizi söyledim. Beni haysiyetsizlikle suçladı. Yani bizim buraya gelmemiz Türkiye'nin haysiyetini lekeliyormuş. Böyle deyince tepem attı. «Bırak konuşayım» dedim. Fransa'da yakalanan baz morfin kaçakçısı senatörden bahsettim. Faşistler saldırdı. İşçi arkadaşların bendini aşamadan geri oturdular. Ertesi sabah evimi polisler bastı. Bu ilk yakalanışım turist olarak. Bunun haricinde 7 sefer sınırdışı edildim. Fakat hep İtalya'dan kaçar, dağdan yaya girerdim. Ne zorlukla karşılaştığımı yazsam, kitabımız Savunma'nın kalınlığında olur. Kısacası, faşistler patronlar, polisler hep işbirliğiyle çalışıyorlar.

Biz işçiler, vatanın gerçek sahipleri halkımızla beraberiz. Bunun için faşistler, işçilere, halka gençlere saldırıyorlar. Anadolu halkı bunları yanlarına koymayacak, yüzyılların hıncıyla faşizmi ve soygunculuğu yıkacaktır. Bunu ne Amerika, ne Rusyası altedebilir. Hatırlayalım Kurtuluş Savaşını.

Ne Amerika, ne Rusya, selâm Anadolu'ya Adıyaman Harmanlı'ya, Gölbaşı İnekli'ye

Lozan'dan Turist İşçiler

EDİRNE'DE MEKTUPLA ÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİNİN MÜCADELESİ

Geçtiğimiz ay Mektupla Öğretimin sürdürüldüğü Edirne Eğitim Enstitüsünde, dersten çıkan devrimci öğrencilerin önünü kesen, demirli, zincirlik, tabancalı komandolar 3 öğrenciyi yaraladılar. Devrimci öğrenciler o gün akşam birleşerek nasıl mücadele edeceklerine karar verdiler.

Sabah saat 7.00'de okulun önünde 500 öğrencinin 400'ü toplandı. Okula girmek isteyen komandolar olay çıkardı ve öğrencilerin tepkisi sonunda kaçmak zorunda kaldılar.

Devrimci öğrenciler forum düzenleyerek faşizmi lanetlediler. Forum sonunda bir günlük boykot kararı alındı. Okuldan Atatürk büstüne kadar yürüyüş yapıldı ve devrim andı içildi. Ölen devrimciler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra bazı arkadaşlar konuşmalar yaptılar ve sonra dağılındı.

Yurtlara dönen öğrencilerin peşinden polis gelerek, arama yaptı.

Öğleden sonra okulun açılacağını duyan öğrenciler, okulu işgal ettiler, ancak polisin kordonu altında 15 kadar komando derse girdi. Öğrenciler faşist müdürü protesto ederek yurtlara döndüler.

Çeçirdiğimiz mücadeleden şu dersleri çıkardık. Bütün yurtseverlerin birliğini sağlayarak, bir avuç faşist tecrit edilmeli. Bireysel hareketler kesinlikle mahkum edilmeli. Olay öncesinde güvenmediğimiz arkadaşlar, olay sırasında fedakârca mücadele ettiler. Halka güvenmenin ne derece önemli olduğunu kavardık. En geniş kitlelerle birleşerek faşizmi gerileteceğimize inandık.

EMİROĞLU KÖYLÜLERİNİN TOPRAK VE HÜRRİYET MÜCADELESİ DEVAM EDİYOR

Sonlarının geldiğini anlayan Emiroğlu köyü ağaları Mustafa Emiroğlu ve Ali Emiroğlu gün geçtikçe daha da azginlaşıyorlar. Bunlar her türlü yalana başvurup, para kullanarak halka zulmetmeye devam ediyorlar. 10 Temmuz günü ağa ve ağa yaltakçıları, köyün dışına arabalarıyla gitmiş, silah sıkarak köylülere gözdağı vermeye çalışmışlardır. Hemen sonra da karakola gidip, «Köylüler yolumuzu kestiler» diyerek, MİT ajanı başçavuş Fikret Özdemir'i çağırtmışlardır. Köyün gençlerinden Abdullah ve İbrahim Atıcılar'ı göstererek «yolumuzu kesip bize silah sıkanlar bunlardı» demişlerdir. Halk düşmanı Başçavuş Fikret gençlerin kapısındaki traktörü çalıştırarak, «bak işte eksoz sıcak. Demek sizmişsiniz ağanın yolunu kesenler» diyerek gençleri alıp götürmek istemiştir. Olay gece yarısı olduğundan, köylülerin çoğu durumu gençler gittikten sonra haber almışlardır. Bir kadın başçavuşa, «biz olaydık da o zaman traktörü çalıştırsaydın» deyince, başçavuş «şu kadınları dağıtın» diye emir vermiştir. Bir başka köylü kadın başçavuşu omuzundan tutup apoletlerini çekerek, «Bu boz elbise sana da kalmaz, ağanın bekçisi. Ağa köy meydanında fukara çocuğunu döverken, köye silah çekerken onu niye götürmüyordun?» demiştir.

Gençler hala tutukludur. Onların serbest bırakılmalarınını istiyoruz. Biz mücadele etmeye kararlıyız. Bizi ne ağanın zulmü ne de jandarma, komando baskısı yıldıramaz.

Emiroğlu Köyü Devrimclieri

Gölbaşılı Yurtseverler: «DEVRİMCİLERİ İHBAR EDEN REVİZYONİSTLERİ LANETLİYORUZ.»

27 Nisan 1976 tarihinde, bir grup faşist komando Gölbaşı Lisesi'ne silahlı bir saldırıda bulundular. Olay esnasında evinin balkonunda oturan bir ihtiyar kadın kurşun isabetiyle öldü.

Olaydan hemen sonra çevre illerden getirtilen Toplum polisleri devrimcilerin evlerini kanunsuz olarak aradılar. Birçok devrimci arkadaş tutuklanıp işkence gördü. İşkenceler sırasında bir arkadaşın kaburgası kırıldı. Bu arada bir revizyonist, devrimci arkadaşlar hakkında yalan ifade verdi. Onun amacı sosyal - emperyalizme karşı müçadele veren devrimcileri ezdirmekti. Bu revizyonist, sadece devrimci arkadaşların isimlerini polise vermekle kalmadı, onların sırtına pek çok olayı, bu arada Gölbaşı'ndaki dinamit atma olaylarını da yıktı.

Önderleri içeri girdikten sonra dışarda kalan revizyonist etkiler altındaki birkaç genç, bu kişinin bütün bunları işkence altında söylediğini, ve Savcılıkta ifadesini reddettiğini yaydılar. Fakat, 6 Ağustos günü Adıyaman Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan durusmada bütün devrimciler olumlu ifadeler verdikleri halde, bu şartlanmış revizyonist kendi ideolojisi dışındakiler hakkında yalan ifade vermeye devam etti, devrimcileri ihbar etti. Böylece bütün ifadeler devrimcilerin lehine iken, bu revizyonistin ifadesi ile durum tersine döndü, mahkeme bir ay ertelendi, tahliye olması gereken arkadaşlarımız hapiste kaldı. Gölbaşı'nda revizyonistler, halkın büyük tepkisiyle karşılaştılar. Biz, Gölbaşılı yurtsever devrimciler olarak, bu sahtekâr ve sosyal - emperyalist uşaklığı yapan kişileri halkla birlikte lanetleriz.

Bir Grup Devrimci
Gölbaşı - Adıyaman

HARUNİYE - HACILAR'DA DSİ'DE ÇALIŞAN İŞÇİLERİN DURUMU

Çalıştığım iş yerinin rezilliklerini saymayayım. Çünkü bu rezilikler Anadolu'nun dört bir yanındaki her iş yerinde vardır.

Haruniye - Hacılar'da Devlet Su İşlerinde çalışıyoruz. Kimse bu iş yerinin burada olduğunu bilmez. Sendikanın bizden, bizim sendikadan haberimiz yoktur. 60 lira ücretle çalışıyoruz. Paramızı aydan aya alamıyoruz. Çalışıp da 8 ay para almamış olan arkadaşlarımız vardır. Anlayacağınız borca çalışıyoruz. İşten çıkarsak 10 gün sonra paramızı alabiliyoruz. Patronlar bizi en ağır şartlar altında çalıştırmalarının yanı sıra paramızı vermeyerek bu paraları işletip para kazanıyor. Onların bu hareketleri karşısında birlik olalım. Dayanışma olmazsa paramızı vermezler, dahasını da yaparlar.

Bir Devrimci İşçi

DAST İSTANBUL'DA

Devrimci Ankara Sanat Tiyatrosu, 3 Eylülden itibaren dört oyunla İstanbul seyircisinin karşısına çıkıyor. DAST, İstiklâl caddesinde, Atlas Sinemasının yanındaki Küçük Sahne'de TOPRAK, 72. KOĞUŞ, HALKIN GÜCÜ ve GÜNEY'DEN MEKTUPLAR adlı oyunları sergileyecektir.

TOPRAK adlı eser, Pazarcık köylülerinin toprak mücadelesini anlatan ve belirli ölçülerde belgesel nitelik taşıyan bir oyundur. DAST yöneticisi Erkan Yücel, bu oyunu yazmak için Pazarcık köylerinde araştırma yapmış ve TOPRAK'ı köylülerle birlikte yazmıştır. Oyunun son provaları da köylerde yapılmış ve köylülerin eleştiri ve önerileri dikkate alınarak tamamlanmıştır. TOPRAK, yazılışından oynanışına kadar kollektif çalışma yöntemi ile hazırlanmıştır.

TOPRAK'ın konusunu yoksul köylülerin hayat şartları ve ağalara karşı mücadeleleri oluşturmaktadır. TOPRAK, Ankara Gençlik parkında oynandığında yirmi gün içerisinde on bin kişi tarafından izlenmiş ve seyirci rekoru kırmıştır.

HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri : Yeniçeriler Cad. Çemberlitaş- İST

Yazışma ve Abone Adresi : HALKIN SESİ P. K : 1103-Karaköy-IST
Baskı : Daily News Web-ofset Tesisleri

Abone Şartları :
o Yurt içi yıllık 125 -
o Yurt içi altı aylık : 65 -
o Yurt dışı yıllık : 200. -
o Yurt dışı altı aylık : 100 -
(Avrupa uçak)

İlan Şartları : Santımı 30. -
Yayın ilanı : Çerçevesi 100. -

Genel Dağıtım. : TÜR-DA
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

Yunan Ulusuna Çiçek Gönderiyoruz

Hora'nın Ege denizine Kiev gemisinin yedeğinde açıldığını artık olaylar açıkça gösteriyor. Hükümetin Ege politikasının özü, Yeni Çarlara yaslanmaktır. Bu tutum, Yunan düşmanlığı ile tam bir uyum içindedir.. MC iktidarı, arkasındaki Sovyet desteğinin güçlendiğini gördükçe, Yunanistan'a karşı daha yüksekten meydan okumaktadır. Yeni Çarlar, iki ülke arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanıyor ve çatışmanın derinleşmesi için her türlü manevrayı yapıyorlar. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyindeki toplantıya giden Çağlayangil ve Bitsios'un görüşmeleri için olanaklar aranırken, Yeni Çarlar hemen devreye giriyor ve Türkiye'ye arka çıkıyor. Amaç, iki ülke arasında uzlaşma yönünden gelişmeleri önlemektir. Brejnev kliği, "barışçı yollardan" dem vuran açıklamalar yapıyor. Fakat bütün davranışları Türkiye ve Yunanistan'ı birbirine kışkırtmaya yöneliyor. Rusya'yı, bu iki Akdeniz ülkesi arasındaki çatışmadan yararlanarak, Akdeniz'de hegemonyasını genişletmeye çalışıyor.. Kissinger, Türkiye'nin uyarısı üzerine arabuluculuktan çekilmek zorunda kalmış ve geniş ölçüde pasif bir duruma itilmiştir. Rusya ise, Ege anlaşmazlığında etkin bir rol oynamakta ve yangını körüklemektedir.

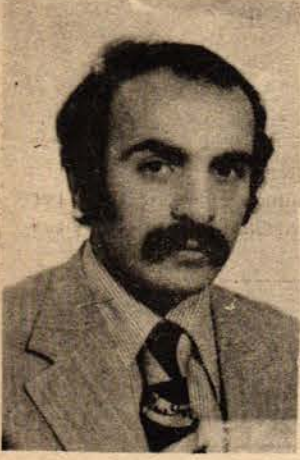
Bütün gelişmeler, Yunan düşmanlığı politikasının süper devletlerden birine sırt dayamaya götürdüğünü açık olarak gösteriyor... Esasen MC hükümetinin Ege siyaseti başından beri bu temel üzerinde kurulmuştur. Demirel, Ege'nin zenginliklerinin herkese açık olduğunu söyleyerek, süper devletlerin çıkarlarını savunmaktadır. Demirel'in anlayışına göre, Ege süper devletlerin gölü olmalıdır. Bu politika, Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki etkinliğinin adım adım güçlenmesine yol açıyor. Yeni Çarların hegemonyacı istekleri karşısında MC hükümetinin boynu gittikçe daha fazla bükülmektedir.

Bazı demokrat çevrelerin de, Yunan düşmanlığı rüzgârına kendilerini kaptırmalara, meseleyi iyice ağırlaştırmaktadır. Yunan düşmanlığını körükleyen her fikir uluorta ileri sürülmekte ve üzerinde düşünmeksizin tekrarlanmaktadır. Yunanistan'ın Türkiye'ye karşı fetihçi emeller beslediği iddiası bunlardan biridir. 12 adalara yığılan silâhlar bunun kanıtı olarak ileri sürülmektedir. Rusya'nın kışkırttığı bir savaş koparsa, kuşkusuz her iki ülke de birbirine karşı silâh kullanacaktır. Ama Yunanlıların 12 adaya yığdıkları askerlerle Anadolu'yu fethe çıkacağını iddia etmek, hem siyasi, hem de askerî bakımdan tamamen uydurmadır. Yunanistan, Lozan ve Paris anlaşmalarına aykırı olarak 12 adaya silâh yığıyor. Ama bunun temel sebebinin, Türkiye'nin verdiği güvensizlik olduğu açıktır. Nitekim, bugün Türkiye'de 12 adaları hedef alan fetihçi bir siyaset, umulmadık kimseleri bile etrafında toplayabilmektedir. Hükümet ve ordu içinde bir kargaşalık durumunda 12 adayı fethetmenin güçlü bir eğilim olduğu anlaşılıyor. Ecevit'in de bu konuda hükümeti eleştirecek bir durumda olmadığı açıktır. Demirel ve Ecevit, Yunan düşmanlığında birbirlerinden üstün olduklarını ispat yarışına girmişlerdir. Ecevit, Demirel'in tutumu karşısında "Yunanistan'ın Hora'ya çiçek bile göndereceğini" söylüyor. (23 temmuz günlü gazeteler). Demirel ise geri-ne gerine "Görüyorsunuz Yunanlılar Hora'ya çiçek değil, uçaklarını gönderdiler" diyor. (13 ağustos günlü gazeteler). Oysa gerek Türkiye, gerekse Yunanistan halklarının yararı, birbirlerine çiçek yollamalarını gerektiriyor. Yunanistan'a daha şiddetli düşman olmakla övünenler, ancak Sovyet sosyal-emperyalizminden çiçek alabilirler. Yeni Çarların yayılmasına hizmet eden bu politikalarını tarih mutlaka mahkûm edecektir.

Yunanistan'dan çiçek istemeyenler Türkiye halkının menfaatlerini ve yurdumuzun bağımsızlığını savunamazlar. Onlar, süper devletlere her gün daha çok teslim olan bir yokuştan aşağı yuvarlanıyorlar.

Biz ise, emekçi halkın devrimcileri olarak Yunan ulusuna bu köşeden çiçek gönderiyoruz.

TMGT İkinci Başkanı İsmail Dinçer:

> «Sovyetler Birliği Türkiye'ye yeşil ışık yakar, Ege'de uluslararası sular bıraktırırsa kendisi de Akdeniz'e rahatlıkla geçmiş olacaktır.. Bu durumda uluslararası sular deyimini kullandığı ve Ege'de uluslararası sular bıraktığı sürece MC tezini destekleyecektir... MC hükümeti Ege'de kahramanlık peşinde soruna ulusal çıkarlarımızı korumadan uzak bir yaklaşım yapmaktadır.»

'EGE SORUNUNUN BARIŞÇI YOLDAN ÇÖZÜMÜ İÇİN İKİLİ GÖRÜŞMELER BAŞLAMALIDIR'

Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı 2. Başkanı İsmail Dinçer, Halkın Sesi'nin Ege sorunu ile ilgili olarak yönelttiği soruları şöyle cevapladı:

Halkın Sesi: İki süper devletin Ege'deki rekabetinin şiddetlendiği şartlarda ortaya çıkan Türkiye - Yunanistan anlaşmazlığını nasıl değerlendiriyorsunuz?

İsmail Dinçer : ABD ve SSCB'nin Ege sorununa yaklaşımının nedenleri üzerinde kısa olarak durmakta fayda var. ABD kendi iç politikası nedeni ile özellikle seçim dönemlerinde Yunanistan'ı kollama gereğini duyar. Çünkü ABD iç politikasında Yunan milyonerlerinin etkinliği vardır. Şimdi ABD'de seçim var. ABD yöneticileri ABD'deki Yunanlıların desteğini almak için Yunanistan'ı güçlendirmek zorundadır. Bu zorunluluk gereği de Kıbrıs'da Türk halkının baskısı ile MC'ye ödün verdirmeyi bir süre geri bıraktırınca (seçimler sonrasına) Ege'yi gündeme getirdi. Böylece Türkiye'ye karşı Megalo İdea'yı körükledi. Özünde amaç, Yunanistan da Karamanlis'i kalıcı kılmak, ABD deki Rumların desteğini Ford yararına seçimlerde kullanmak.

SSCB ise Akdeniz'e ve diğer uluslararası sulara çıkabilmek için en rahat Boğazlardan geçebilmektedir. Yunanistan'ın ABD'ye yeniden yatması durumunda, kendinin Ege'de kontrolsuz uluslararası sular yaratma eğilimi daha da artmıştır. Türkiye'ye yeşil ışık yakar, Ege'de uluslararası sular bıraktırırsa, kendisi de Akdeniz'e rahatlıkla geçmiş olacaktır. Böylece Türkiye Ege'de uluslararası sulardan bahsettiği ve Yunanistan da bunu kabul ettiği sürece, Rusya'nın özlediği düzen Ege'de gerçekleşmiş olacaktır. Boğazlar anlaşmasını gündeme getirmesinin özündeki neden de zaten buna dayanmaktadır. Boğazlardan haber verip, geçebilen SSCB Ege'de değişik bir yönelimle, yani ya Yunanistan'ın ya da Türkiye'nin kontrolündeki bir deniz de karşılaşacağı güçlüklere evet demez. Bu nedenle «açık sular» deyiminin Ege'de varlığı SSCB'nin işine gelmektedir.

ABD ve SSCB'nin durumu bu olunca, Türkiye'de ABD yanlısı bir hükümet, Yunanistan'da ABD'nin açık yönetime getirdiği bir hükümet var olunca, ABD kendi iç politikasını daha güç durumda bırakmayacak biçimde, Ege'de yaşanan manevraya girişmiştir. SSCBnin ise Ege'de direkt ulusal çıkarları vardır. Bu durumda uluslararası sular deyimini kullandığı ve Ege'de uluslararası su bıraktığı sürece MC tezini destekleyecektir. Bu kargaşada, kendi siyasal görüşünü ve ülkesi çıkarına tavrını da Kiev'i Ege'den geçirmekle göstermiştir. MC hükümeti Ege'de kahramanlık peşinde soruna ulusal çıkarlarımızı korumadan uzak bir yaklaşım yapmaktadır. Hora'nın Ege'ye çıkışını büyük bir çıkartma gibi göstermesi, bunu doğrulamaktadır. Özünde bu hatalıdır. Yunanistan'ın olayı Birleşmiş Milletler'e getirmesinden önce Türkiye'nin olaydan önce tartışması gereken konu, Ege adalarının, silah yığınağı haline getirilmesidir. Aynı zamanda Yunanistan'ın bu yönelimi Lozan anlaşmasına aykırıdır. Bu da karşılıklı üst düzey de görüşmelerle halledilmesi gereken konudur.

Halkın Sesi : Bu anlaşmazlık Türkiye'yi ne gibi tehlikelerle karşı karşıya getiriyor?

İsmail Dinçer : Görünüşe bakarak, Türkiye'yi savaşa sokacağı gibi bir durum gözlenebilir sanmıyorum. Türkiye için bir savaş durumu ortaya çıkarsa yatırım ekonomisinde yapılacak harcamalar savaş ekonomisine kayacak, halkın gereksinimlerini karşılayacak yatırımlar gecikecek, ya da gerçekleşemeyecek. Bu, kuşkusuz halkın zararına bir oluşumdur. Bunun dışında kurulabilecek Türk - Yunan halkları arasında dostluk bir süre daha en azından gecikecek, güçleşecektir. Bu gelişme sürecindeki iki ülkenin de zararınadır. Kaldı ki Ege'de savaş olasılığı da azdır. Çünkü ülkemizde, iş başındaki hükümet ABD'ye bağlı olmayı bir nokta da milliyetçilik anlayışıyla çelişir görmüyor. ABD'nin yanında olma gibi görüyor. SSCB ile ABD'ye şantaj yapsa da. Ki bu şantajı Kiev'in Boğazlardan ve Ege'den geçişinde göstermiştir. ABD, Yunanistan'ı da Türkiye'yi de bırakmak istemediğine göre, belli bir denge politikası ile durumu geçiştirecektir. Oluşum bu noktadan ileri geçmez. Ege'deki kargaşa eğer hükümetlerin kendi politik çıkarları için gösteri alanına girmezse, savaş olmaz.

Halkın Sesi : Ege meselesinin barışçı yollardan çözümü için neler yapılmalıdır. Bu konuda yurtseverlere ve bütün halkımıza ne gibi görevler düşüyor?

İsmail Dinçer : Önce sorumluluk hükümete düşer. Bir kere hükümet, ulusal çıkarlarımızın sınırını Ege'de açıklamalıdır. Bu açıklamadan sonra Ege sorunu büyük ölçüde rahatlayacaktır. Ege sorunu nun barışçı yollardan çözümlenmesi için Yunanistan ve Türkiye arasında üst düzeyde ikili görüşmelere başlanmalıdır. Birbirine düşman iki halkın temsilcileri gibi değil, kardeş olabileceğine inanan, iki halkın ortak sorunlarına çözüm arayan sorumluları olarak bir araya gelmelidirler. Özünde bir iç deniz olan Ege'de uluslararası sular bırakmaya hazır olarak değil, iki halkın olan bir deniz olduğunu bilerek görüşmeye oturmalılar.

Bu konuda halka, Ege'deki çıkarların özü ve önemi, halkın çıkarlarına inanan ve halkın çıkarlarını savunan devrimcilere anlatılmalıdır.

Halka savaş yanlısı olması değil ulusal çıkarlarını özünde kendi çıkarlarını savunmaya yönelik, bir anlatım olmalı bu.

YORUMSUZ

ANKARA, (ANKA) — İsviçre'nin en etkili gazetesi «Neue Zürcher Zeitung» da yayınlanan bir yorumda, Sovyet Kiev gemisinin Boğazlardan geçişine değinilerek, Türk dış politikasının değiştiği öne sürülmüştür.

Gazete daha sonra yorumuna şöyle devam etmektedir:

«Türk hükümetinin Sovyet Uçak gemisi Kiev'in Boğazlardan geçmesine ilişkin izni, 20 Temmuz 1936 tarihli Montrö anlaşmasının 40. yıldönümünden iki gün sonra olması ve teknik bir araştırma gemisini bundan beş gün sonra Ege'ye doğru yola çıkartmasına bir rastlantı gözü ile bakmak mı gerekir?.. Bazıları Başbakan Demirel'in Rusya ile olan flörtünü daha ileri bir aşamaya getirdiğinden söz ediyorlar. Bu söylentilere göre, başbakan Demirel'in Moskova ile olan flörtü bugüne dek ekonomik nitelikte idi. Ama Kıbrıs anlaşmazlığı konusunda Amerikan hükümetinin tutumu ve Yunanistan'ın dünya kamuoyunu propoganda ile etkilemesi karşısında, şimdi siyasal nitelik kazanmaya başlamıştır.» (Cumhuriyet, 8. 8. 1976)

YORUMSUZ

YORUMSUZ

'MONTRÖ ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ'

Çarlık döneminden beri «Sıcak denizlere açılma» hülyası içinde bulunan Kuzey ülkesi, şimdi ihtirasla yerinde duramaz hale gelmiştir. Son günlerde Boğazlardan geçerek Akdeniz'e açılan ne kadar örtülmeye çalışılırsa çalışılsın UÇAK GEMİSİ olduğu saklanamayan gemi, bu süper devletin, Akdenize kıyısı olmadığı halde tıpkı ABD gibi saldırgan ve bütün dünya ülkeleri için tehlike olduğunu kanıtladı. Savaş gemileri, herhalde Akdeniz'e giderken turist taşımıyorlardı.

MC iktidarı, dilinden düşürmediği miliyetçilik yaygarasını sürdürürken Sovyet gemisine geçiş hakkı veriyordu. Demireller, Erbakanlar ve yandaşları bu konuda milliyetçi olmak zorundadır. «Kuvvetliye boyun eğmek» bir siyaset izlemek değil, acizlik göstermektir. Türkiye Mustafa Kemal Atatürk'ün bağımsızlığı kıskançlıkla bağlı ve tek bir yabancının dahi ülkemiz üzerinde tahakküm tesis etmesine kesin olarak karşı çıkan milliyetçi tavrını kararlılıkla izlemelidir...»

Demokrat AYDIN, 24. 7. 1976

İki süper devlete sırt dayarsan

GONG

İnanın!

Atina:
"– Amerika Türkiye'nin yanında.."
Atina:
"– Rusya Türkiye'nin yanında.."
Ecevit:
"– Demirel Türkiye'yi Dünyada yalnız bıraktı!.."

S.

Dünyada yalnız kalırsın!

GONG

Teselli!

Bloksuzlar Kıbrıs için Türkiye'yi kınamaya hazırlanıyorlarmış.

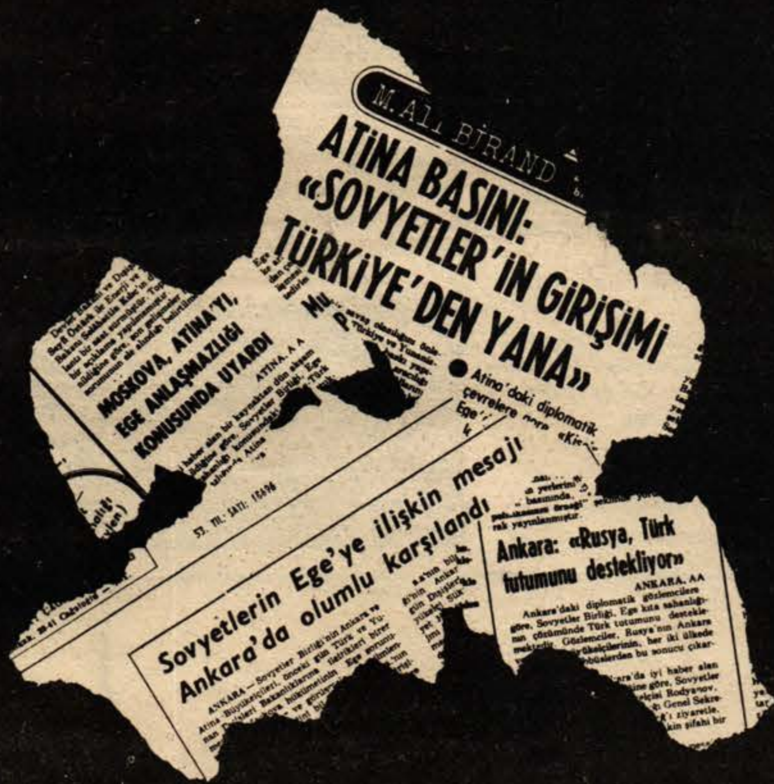
Müslüman ülkelerden bazısı bu tasarıya karşıymış.

Bu da teselli mükâfatı işte!..

S.

Tercüman

YORUMSUZ

YORUMSUZ

«Ankara'daki güvenilir kaynaklara göre Türk Başbakanı Süleyman Demirel Kasım ya da Aralık'ta Sovyetler Birliğini ziyaret edecek...

Önemli olan, fakat pek farkedilmeyen husus, 1975 yılında Türkiye'nin Sovyetlerden en büyük yardım alan ülke olması...

Moskova'da Demirel ve Kosigin'in, esasları üzerinde geçen Aralık'ta mutabakata varılan bir siyasi dökümanı imzalamaları bekleniyor. İki tarafın uzmanları bu ilginç vesika üzerinde sıkı çalışıyorlar. Ama daha tasarıları taraflar birbirine vermediler. Ruslar usturuplu bir şekilde bunun bir saldırmazlık paktı haline dönüştürülmesini arzuluyorlar... Bu arada Türk - Rus ilişkileri geçen ay Boğazlardan geçen Kiev uçak gemisiyle gelişme gösterdi. Bu olay gemilerin Boğazlardan geçisini düzenleyen 1936 Montrö anlaşmasının teknik yönden bir ihlali demekti...

Türk hükümeti haftalar önce bu 40.000 tonluk uçak gemisinin geçisi konusunda Ruslarla bir çatışmaya girmek istemediğini belirtti. Bilhassa Sovyet desteği Türkiye için Ege'deki Yunan anlaşmazlığında önemliydi. Pazartesi günü bir haftalık Türk dergisinde (Bu dergi Yankı'dır) yayınlanan bir özel mülakata göre Çağlayangil eğer suçlanacak kimse varsa 1936 anlaşmasının tarafları olduğunu ifade etti... (Yankı, 16 - 22 Ağustos, 1976)

SİLVAN'DA MİLLÎ ZULÜM

MC iktidarı, Doğu'da milli zulmü özellikle Silvan'da yoğun bir şekilde sürmektedir. Silvan halkı, ırkçı baskıları ve komando birliklerinin baskınlarını protesto etmek için bir miting yapmak istedi. Yetkililer mitingi engellediler. Mitingle ilgili olarak bildiri dağıtan devrimci gençleri yakalayarak gözaltına aldılar. Miting tertip komitesi adına yayınlanan bildiride şöyle denilmektedir.

«Komando zulmü yine bir afet gibi halkımızın başına çöktü..

«Aylarca önce tehditler başladı, Tekel İşletmesi Önünde Bir Üsteğmenin işçilere satasması bu tehditlerin boş olmadığını gösteriyor. Nitekim komando birlikleri iki hafta önce eskisinden daha pervasız ve gaddar bir şekilde köyleri basmaya başladılar. Veysikan, Çırık, Görmez, Alabociyan, Hacıcan, Korit ve Küfre köylerini basan komandolar iddia ettikleri gibi silah toplamak yerine, el fenerlerine kadar köylülerin mallarını gasbetmeye ve keyfi olarak hayvanları öldürmeye giriştiler. Kadın, erkek, çocuk diye ayırmadan herkesi, saatlerce dayaktan geçirip yat-kalk talimleri yaptırdılar. Yetkili bir kişi Veysika'da olduğu gibi kafa tutan herkesi göz kırpmadan öldüreceklerini söyleyebiliyordu...»

Maden-iş Yöneticileri Patronla İşbirliği Halinde Halkın Sesi'ni Okuyan İşçileri Attırıyor

Geçtiğimiz hafta Demirdöküm fabrikasında ahçı olarak çalışan Hüseyin adlı işçi Halkın Sesi bürosuna gelerek, Halkın Sesi'nin nasıl bir dergi olduğunu, işçilere karşı mı, yoksa onlardan yana mı olduğunu öğrenmek istediğini söyledi. Bir süre tartıştıktan sonra da niçin böyle bir şey sorduğunu ve büroya gelmesine sebep olan olayı anlattı: «Geçen gün Karaköy'den geçerken Halkın Sesi'nin bayide asılı olduğunu gördüm. Daha önce hiç görmemiştim bu dergiyi. Baktım başında «İşçi Sınıfının Eylem Birliği» diye bir yazı var. Üstelik bizim arkadasların da resmini basmış. Bunun üzerine dergiyi aldım. Yazıyı okudum çok beğendim.

Ertesi günü fabrikaya götürerek bir arkadaşa «İsci Sınıfının Eylem Birliği» yazısını panoya asmasını herkesin okumasını söyledim. Saat sabah 8.30 dan öğle 15.30'a kadar yazı orada kaldı. Saat 15.30'da bir arkadaş gelerek baş temsilci Turgut'un beni çağırdığını söyledi. Gittim. Halkın Sesi'nin duvara astığınız yazısını koparıp, eline almış. Bana yazıyı göstererek «Bu ne?» diye sordu. Ben de durumu anlatınca, «sen bu dergiyi nasıl alırsın? Muhakkak onlar sana zorla vermişlerdir. Görmüyor musun bunlar Mehmet Ertürk'e karşılar» dedi. Ben de «Olabilir ama söyledikleri doğru. Hepimiz yaşamıyor muyuz bunları bilmiyor muyuz?» diye cevap verince, bu sefer «Sen ne anladın bu yazıdan?» diye sordu. Ben de, «Bak bütün söylediklerini sonunda toplamış. Diyor ki Kahrolsun revizyonist ve faşist sendika ağaları. Tabandaki devrimci işçiler, yani bizler, sendika yönetimine. Biz de bunu istemiyor muyuz. Yurtsever sendikacıların birliğinden söz ediyor. Bu da iyi bir şey. Üstelik arka sayfada sendika ağalarının bizi bugün üçe böldüğü, yarın da onüçe böleceği yazıyor. Bu da doğru değil mi?» dedim. Ben cahil adamım, ilkokul üçten ayrılmışım. Bir kere okumayla ancak bu kadar anladım. Anladıklarımı söyleyince bu sefer bana «gerçekten de anlamışsın» dedi. Halkın Sesi'nin sahibinin Kayserili bir toprak ağası olduğunu, daha buna benzer şeyler söyledi. Sonunda da benim için bütün temsilcilerin toplanacağını ve benim artık burada kalmamın imkânsız olduğunu söyledi. Ben bir karım, bir anam, bir babam, beş de çocuk olmak üzere 8 nüfusu geçindirmek zorundayım. Benim ekmeğimle oynuyorsunuz. Sizin de patrondan bir farkınız yok dedim. O zaman daha da çok kızdılar. Beni «Otomobilci (Otomobil - İş Sendikasından) diye fabrika içinde kötülemeye çalısacaklardı. Fabrikada kim Maden - İş yöneticilerine muhalefet ederse hemen onu «Otomobilci» diye damgalayarak, susturmaya çalışırlar. Beni atmak için toplandılar. Ben de kendim istifa ederek, çıkışımı istedim. Giderken içlerinden birisi gelerek bana bir yumruk vurdu. Ama ben ona kızmıyorum. Çünkü onları da kandırmışlar.

Temsilciler zaten önceden de bana herhalde takmışlardı. Çünkü çıkan yemekler için de tartısıyorduk. En kötü yemeklerin bile çıkarılmasına ses etmiyorlardı. İsteseler hemen değiştirtebilirler. Ama işçinin kötü, bozuk yemek yemesine ses çıkarmıyorlar, İşçinin yanında gösteriş olsun diye, telefonu açar ve patrona küfrederler, ama patronun yanında «merak etme, biz hallederiz» diye valtaklanırlar.

Ben nasıl olsa ekmeğimi bir yerden çıkarırım. Ama onlar daha ne kadar milleti kandırmaya devam edeceklerini sanıyorlar. Bir gün bütün işçiler okuyarak gerçeği görecekler. Zaten olayların içinde yaşıyorlar, yakından biliyorlar.

İşte bu yüzden Halkın Sesi'nin nasıl bir dergi olduğunu öğrenmek istedim ve kalktım geldim. Şimdi içim rahat etti..»

KIVILCIMLI'NIN PROLETER DEVRİMCİLERE KARŞI TUTUMU

KIVILCIMLI, PROLETER DEVRİMCİLERİ NEDEN «PROVOKASYON» LA VE «CIA» CILIKLA SUÇLUYODU?

«Şimdi sırası gelmişken Akaydınlıkçıların eylemdeki bir provokasyonunu örnek olarak burada vereceğiz. Bir greve giden Akaydınlıkçılar, işçilerle konuşurken, sendikacıların Moskova'ya bağlı olduklarını bu nedenle revizyonist olduklarını, Moskovacı sendikacılara işçilerin güvenmemeleri gerektiğini söylemişlerdir.. Burada sendikacıları müşkül durumda bırakmamak için olayın yerini ve zamanını vermiyoruz. Bu haltı işleyen provokatörler olayı daha iyi bilirler...»

«Türkiye'de CİA ve egemen sınıflar Sovyet Rusya düşmanlığını komünizm düşmanlığı ile eşdeğer tutmuşlardır. Akaydınlıkçıların Rusya'ya karşı çıkmaları halisane niyetle ve «Sosyalzim» adına değildir. Çünkü, henüz doğru dürüst ekonomik bilince bile gelmemiş ve derin bir anti - komünist şartlanma içinde yetişmiş işçilere anti - sovyet propoganda yapmak, Türkiye'nin şartlarında sosyalizm düşmanlığının, CİA provokasyonunun ta kendisidir..»

«Türkeş'in faşist komandoları «mavi ve kızıl emperyalizmin düşmanlarıyız» derler. Akaydınlıkçılar, «Amerikan ve Sovyet sosyal - emperyalizminin» düşmanıyız diye konuşurlar...»

(Mao Kalpazanları isimli yazıdan Sosyalist, sayı 23, 6 Nisan 1971)

KIVILCIMLI, DARBECİLİĞE VE SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELE EDEN DEVRİMCİLERE KÜFRETTİ

«Yalnız, en son tutumları iki noktada toplanıyor.»

«Birisi Türkiye'de «vurucu güçler» adını verdiğimiz gerçekliğin gençlikle ve halkla arasını açmak sevdasına benzeyen çıkışlar yapıyorlar. İşte bu gericidir. Emperyalist ordusudur, buna vurun falan şeklinde. Halbuki bugünkü şu anın devrimcilere yüklediği görev nedir? Bunu biraz düşünseler gençlikle ve halkla vurucu güçlerin arasını açan gürültüler çıkarmak tamamen bir bozgunculuk yaratmaktır.»

«Onun dışında ikinci davranışları: .... her cümlede dikkat ettim ve şaşırdım kaldım: Amerikan emperyalizmi der demez arkasından: ve Sovyet sosyal - emperyalizmi... Amerikan emperyalizminden bahsetti mi onun yanıbasına mutlaka bir de Sovyet sosyal-emperyalizmini koymak lüzumunu duymuş, bunun pratik neticesi nedir?»

«Bırakın: Mao söylemiş, cao söylemiş bizi ilgilendirmez. Sonucu nedir bunun? Türkiye'yi silahlı baskısı altında sömürgeleştiren bir emperyalizmin yükünü yarı yarıya hafifletmektir. Amerikan emperyalizmine karşıyız, ve Sovyet sosyal -emperyalizmi.. Onu dedik mi: E, nerde? Onun üssü yok. Yani Türkiye'de üssü olsa haklı o zaman...»

«Bunu bildiğimiz gibi, dünyada CİA geniş ölçüde uyguluyor...»

«Onun için, ben adeta bu formüllere varan öteki bütün doğru sözlerini bu Akaydıklıkçıların, bir nevi kundakçılık sayıyorum...» Kıvılcımlı'nın Ankara Konferansı Sosyalist, sayı: 20, 16 Mart 1971).

«Yukarda söylediğimiz provokasyonlar dışında, genel geçer laflarla mezhepçilik yaratmaya çalışan, Türkiye'deki sınıf tahlillerini 50 yıl öncesinin Çin'ine benzeterek çarpıtan ve ona uysun diye «Toprak ve köylü» demagojileri yapan, ikide bir görüş değiştiren, hedef şaşırtan, her türlü kaypaklığı «esneklik» diye yorumlayan, kişi putlaştırma eğilimini yerleştirmek isteyen, Türkiye'den kopuk üç buçuk kırık dökük lafla ideolojik öncülük peşinde koşan Akaydınlıkçı sahtekâr Maocular Rusya'nın uzlaşmacı politikasını dillerine dolamışlarken, Pakistan meselesiyle apışıp kalmışlardır.»

(Mao Kalpazanları. Sosyalist, sayı: 23, 6 Nisan 1971)

«Mao Mao tarikatımız (Mao Zedung düşüncesi) ... Bizde de dervişlerini buldu» (Sosyalist, sayı: 2, 15 Aralık 1970)

KIVILCIMLI ELEŞTİRİLERE CEVAP VEREMİYOR

«Ancak 40 yıl işlenmiş bir araştırmayı, birkaç saatlik üstünkörü ve kuyruk acılı okumayla, bir vuruşta yere sermek sevdasındalar...» (Sosyalist, sayı: 19, 9 Mart 1971, CIA Sosyalizmi ve Tarih Kalpazanları isimli yazıdan)

«Buna karşılık, o **Tarihsel Devrim** prosesinin vurucu gücü olan **İlkel Sosyalizm** (Akaydınlık Beğcilerinin sevdikleri deyimle: «Kabile demokrasisi») Osmanlı **Devletini** kurarken, **kan örgütlerinin** yıkılışını getirmedi mi? Getirdi. Devleti **kuran** güçler **yıkılır.** Bu canlı, **gerçek çelişkiyi** namusluca kavramak için, üç buçuk **skolastik** kürsü döküntüsü cici sosyalistin üç buçuk yılda «Diyalektik Maddeciliği» ezberleyip **metafizik** beyinsizliğe soysuzlaştırması **yet**mez. Diyalektik, ezberlenecek bir CIA Sosyalizminin **dogm'u** değildir. Tarih içinde canını dişine takıp dövüşenlerin adım adım **uygulayabilecekleri** bir metot ve mantık işidir.» (Sosyalist, sayı: 19, 9 Mart, 1971, CİA Sosyalizmi ve Tarih Kalpazanları)

«Az önceki bilimsel perhizlerini şimdi Mao - Maoculuk turşusuyla ksekince bozmuşlardır.» (Aynı yerde)

Kıvılcımlı'nın Maceracılara Karşı Tutumu

KIVILCIMLI'NIN CICI ÇOCUĞU MACERACILIK

«Onların o büyük, güzel, hatta kahramanca eylemlerini küçümsemek, hiç birimizin elbette hatırından geçecek kadar saygısızlık göstermesine yer vermez. Elbette onları selamlarız, yürekten benimseriz...» (Kıvılcımlı'nın Ankara Konferansı, Sosyalist, Sayı: 21, 23 Mart 1971)

KIVILCIMLI'NIN YOLDAŞLARI

«Ondan sonra, bir de Halk Savaşlarının bugün Türkiye'de özellikle işte Genç Türkler dediğimiz kesimin son derece kahramanca direniş ve davranışları biçiminde cereyan eden, hatta silahlı çatışmalara varan yakıcı günlük olayları var...» (Kıvılcımlı'nın Ankara Konferansı, Sosyalist, sayı: 22, 30 Mart 1971).

Genç Türk yoldaşlarımız...» (Kıvılcımlı'nın Ankara Konferansı, Sosyalist, sayı: 21, 23 Mart 1971)

«Elbette gençlerimizin başımız üstünde yerleri var. Onların devrimci atılımları, elbette vurucu güç olarak her zaman için gene en öndedir...» (İstanbul TÖS salonunda Kıvılcımlı'nın verdiği «Finans Kapital ve Türkiye» konulu konferans, Sosyalist, sayı: 23, 6 Nisan 1971)

MACERACILIK DARBECİLERİN KUYRUĞUNDA

«Günümüzün Jön Türklüğü Dev - gençliğimizin dışardan vuruşları bütün nifak tohumlarına rağmen kaçınılmazca ordu gençliğimizin vuruşlarıyla bütünleşecekti. Muhtıra tertibiyle bu gelişim durduruldu.» (Çukurova Derleniş Komitesi İmzalı Yazı, Sosyalist, sayı: 25, 20 Nisan 1971)

ORDUNUN YAVRULARI

«9 - 10 Mart günleri patlama Gürler ve Batur Paşalar eliyle kontrol edilince, AP iktidarına «Son Türk Devletinin yok» olmaması için «son şans» verilmesini isteyen Tağmaç Paşa da öne düştü. Ve Sunay Paşa «istifasından» vazgeçildi.

I. I. Paşa'ya: «24 saati yüzyıldan uzun» getiren durum buydu. 17 Çarşamba günü hangi olaylar göze çarptı?..

... Henüz herşey burjuva basınına verilenlerden aktarma. Değişmesi güç gerçeklik: Çocuklar leyleğin yavrusu gibi yuvadan atılmış görünüyorlar.» (Başyazı, Sosyalist, Sayı: 21, 23 Mart 1971).

KİTAPLAR

"KIVILCIMLI'NIN BURJUVA ORDU ve DEVLET TEORİSİNİN ELEŞTİRİSİ" ÜZERİNE

12 Mart Darbesine doğru, proleter devrimci hareketle revizyonizim arasında yoğun bir ideolojik mücadele hüküm sürüyordu. Bu sırada, revizyonist akımlar, sınıflar üstü devlet ve ordu teorilerini hararetle yayıyorlardı. Bu teorileri ileri sürenlerin başında TİP'in oportünist yönetici kliği, M. Belli ve Hikmet Kıvılcımlı geliyordu. Bunlardan H. Kıvılcımlı, arka arkaya yayınladığı kitaplar ve çıkardığı «Sosyalist» isimli gazeteyle etkili olmaya başlamıştı. Marksizm - Leninizm ve revizyonizm arasındaki mücadelede henüz kararsız duran bazı unsurlar, son olarak Kıvılcımlıcılığa sarılmışlardı.

Kıvılcımlı, diğer revizyonistlerden farklı olarak fikirlerini «tarih tez»lerine da yandırarak daha sistemli bir şekilde ortaya çıkmıştı. Sınıflar üstü devlet ve ordu teorisine kılıf vazifesini gören bu «tez»leri eleştirmek somut ve önemli bir görevdi. 23 Şubat ve 2 Mart 1971 tarihli Proleter Devrimci Aydınlıklarda yayınlanan yazılar bu görevi yerine getirdi. Doğu Perinçek tarafından yazılan eleştiriler, Aydınlık yayınları tarafından Şubat 1975 tarihinde «Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Torisinin Eleştirisi» adıyla bir kitap halinde yayınladı.

H. Kıvılcımlı, kendisine PDA'nın yönelttiği eleştirileri cevaplandıramadı.. O, bu eleştirilere ancak küfürle karşılık vererek ideolojik aczini gösterdi.

«TARİH TEZİ» GERİCİ BIR TEORIYDI

Kitaplarında ve yazılarında, Kıvılcımlı'nın ideolojisinin özünü sınıflar üstü devlet ve ordu teorisi meydana getiriyordu. Ona göre, «Türkiye'de her devrim ordu tarafından yapılmıştı». Ordu, «sosyal devrimlerde vurucu güç» rolünü oynuyordu. Türkiye ordusuna, bu devrimci gelenek Osmanlılardan kalmıştı. Bu gelenek «en orijinal bir gerçekliğimiz» di.

Kıvılcımlı'nın «orijinal gerçekliğimiz» diye nitelendirdiği şeyler nelerdi? Ona göre, Osmanlı devletinde sınıflar yoktu, toprak düzeni özel mülkiyete dayanmıyordu. Osmanlı devleti feodal bir devlet değildi ve Osmanlı ordusu halkın emrindeydi. Osmanlı devletinde göçebe demokrasisi ve sosyal adalet düzeni hüküm sürüyordu. Kıvılcımlı'nın «tez» inin özü buydu.

Kıvılcımlı'nın bu teorileri, kitaptaki yazılarda şu başlıklar altında eleştirildi. «Osmanlı Devleti Göçebe Gelenekleri Ezilerek Kuruldu», «Tarihi Gelisme Sıçramalarla Olur», «Kandaş Orgutlenmeden Askeri Demokrasiye», «Selçuklularda Feodal Devlete Sıçrayış», «Osmanlı Devletinin Doğuşunu» «Göçebe Demokrasisinin Sonu», «Miri Toprak Düzeni Kamu Mülkiyeti miydi?», «Feodal İlişkiler Kabile Savaşçılığının Mezarını Kazdı», «Sipahi 'millet' Fedaisi miydi», «Sosyal Adalet değil feodal Sömürü; Sosyal Barış Değil, Sınıf Savaşı», «Osmanlı Devleti: Feodalitenin Baskı Aracı», «Osmanlı Ordusu: Feodalitenin Silahlı Gücü», «Kıvılcımlı, Marksizmi Tashih Ediyor», «Ordun Anlamını Geniş Emekçi Yığınlarına Kavratalım.»

Kıvılcımlı Markist devlet ve ordu teorisi başka, Türkiye'de ordu ve devlet meselesi başkadır diyerek Marksizmi Osmanlı ve Türkiye tarihinin incelenmesine uygulamayı reddediyordu. Kıvılcımlı'nın tarihi oportünist bir şekilde ele alması kendi tarihimizi, marksizmin ışığı altında incelemek gerektiğini gösteriyordu. Kıvılcımlı'yı eleştiren bu kitaptaki yazılar, revizyonistlere karşı önemli bir siyasi mücadele olduğu gibi aynı zamanda ülkemiz tarihinin bilimsel bir incelemesiydi. Kitap, Marksizmin Türkiye için de geçerli olduğunu ispatladı Tarihimizi çarpıtan görüşlerin çürütülmesinin, tarihimizin incelenmesinin ve önümüzdeki devrimci mücadeleye ışık tutacak dersler çıkarılmasının devrimcilerin önemli bir görevi olduğunu gösterdi.

Kitaptaki yazılar, Osmanlı devletinin, Kıvılcımlı'nın iddiasının aksine, göçebe gelenekleri üzerinde kurulmadığını. göçebe geleneklerinin ezilmesi ve toplumun feodallesmesiyle kurulduğunu gözler önüne serdi. Osmanlı devleti, toprak üzerinde özel mülkiyetin gelismesi toplumun feodalleşmesi ve sınıf mücadelelerinin keskinleşmesi temeli üzerinde doğmuş ve büyümüştü. Osmanlı devleti, feodal hakim sınıfların halkı ezmek için kullandığı bir baskı cihazıydı. Ordu ise feodal sınıfların halkı ezmek için kullandığı silahlı baskı gücünden başka bir şey değildi. Bu görüşler Kıvılcımlı'nın Osmanlılarda devletin, ve ordunun sınıflar üstü olduğu tezini mahkûm etti.

«Vurucu Güç» teorisi darbeciliğin İfadesiydi..

«Tarih tez» ine dayandırdığı sınıflar üstü ordu teorisiyle Kıvılcımlı, Marksist devrim teorisini reddetti. O, burjuva devlet cihazı parçalanmadan, «vurucu güç» bugünkü ordu olan bir «devrim» hayal ediyordu.

Broşürdeki yazılar, Kıvılcımlı'nın siyasi çizgisinin özünün reformcu burjuvazinin darbeci kanadının kuyruğuna takılmak olduğunu gösterdi. Aynı zamanda bu yazılar, revizyonist akımların, halk kitlelerini reformcu burjuvazinin kuyruğuna takan siyasetlerine karşı proleteryanın kendi bağımsız tavrını ve siyasetini ortaya koymasını da ifade ediyordu. 6 Mart 1917'de Ankara'da verdiği Konferansta Kıvılcımlı'nın Proleter devrimci hareketi «gençlik ve halkla vurucu güçlerin arasını açmak» la suçlaması onun darbeci karakterinin en açık itirafıydı.

Ülkemizdeki sınıf mücadelesi de Kıvılcımlı'nın fikirlerine en ağır darbeyi indirdi. Ankara Konferansından topu topu altı gün sonra 12 Mart muhtırası verildi. Kıvılcımlı, 12 Mart darbesini, Sosyalist gazetesinde «Ordu Kılıcını Attı» manşetiyle karşıladı.

BÜTÜN OPORTÜNİST AKIMLAR ELELE

Ayrıca Kıvılcımlı'nın ve diğer revizyonistlerin, ordunun devrimci olduğu şeklindeki görüşleri, faşist diktatörlük planlarına karşı halk kitlelerinin uyanıklığını köreltmeye yaradı.

Proleter devrimcilerin, Kıvılcımlı revizyonizmine karşı yürüttüğü mücadele TİP, M. Belli ve İlkesiz Birlik Cephesine karşı yürütülen mücadelenin devamıydı. Bu oportünist akımlara karsı verilen mücadele belli başlı birkaç noktada toplanıyordu. O zamanlar PDA'da çıkan bir yazıda bu durum söyle belirtiliyor:

«Türkiye'de de her türlü oportünist ve revizyonist akımla, Marksizmin canalıcı noktası olan devlet ve devrim teorisi üzerinde mücadele verdik. Buna bağlı olarak mücadele, devrimi zafere götürecek maddi gücün, devrimci halk yığınlarının meydana getirilmesi ve proleter enternasyonalizmi meseleleri üzerinde cereyan etti.» (Sosyal - Emperyalizme ve Revizyonizme Karşı 1970'te Açılan Mücadele, Aydınlık Yayınları, s. 57).

Kıvılcımlı diğer oportünist akımlar gibi Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkını inkâr etti. Kürt halkı üzerindeki milli zulme karşı mücadele etmedi. Leninist bir partinin kurulmasına karşı çıktı. TKP'nin devrimci geçmişine zıt bir çizgiyi savundu.

İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN GEÇMİŞİ KIVILCIMLI'YI ÇÜRÜTÜYOR

Mihri Belli gibi Kıvılcımlı da işçi sınıfı hareketinin devrimci geçmişini temsil ettiği iddiasıyla ortaya cıktı. Kendi darbeci ve milliyetçi görüşlerini proleterya hareketinin devrimci geçmişi gibi göstererek TKP'nin devrimci mirasını unutturmaya çalışıyordu. Devrimci hareket, TKP'nin devrimci çizgisiyle Kıvılcımlı'nın fikirleri arasında en ufak bir benzerliğin olmadığını ortaya koydu. TKP'nin devrimci geçmişini savundu. Bu konuda Kıvılcımlı'yı şöyle eleştirdi:

«Şefik Hüsnü'lerin önderliğindeki TKP ordunun «burjuva muhafızlığını meslek edinmiş olduğunu» tesbit ediyor ve halk ordusunun kurulmasını savunuyordu. En eski sosyalistler, orduyu değil, halkı devrimin vurucu gücü olarak görüyorlardı.» (Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi, s. 50)

Proleter devrimci hareketin geçmişinin ve yakın geçmişteki iki çizgi arasındaki mücadelenin öğrenilmesi günümüzde daha da önem kazanmıştır. «Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi» nin bu açıdan okunması devrimcilerin ideolojik yönden cihazlanmasına hizmet edecektir.

Sivil Sıkıyönetim Mahkemelerine Son!

DGM'NİN ALDIĞI BÜTÜN KARARLAR İPTAL EDİLMELİ

Anayasa Mahkemesi tarafından kuruluş yasası iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemeleri için, yeni bir kanun çıkarma imkanı Ekim ayında sona eriyor. MC hükümetinin başını çeken AP ve MHP gibi partiler, DGM'yi devam ettirmek için yoğun bir çaba içine girmişlerdir. Muhtemelen Eylül ayının başında MC, bu konuda bir girişimde daha bulunacaktır. 12 Mart Sıkıyönetimi şartlarında kurulan DGM ler, bugüne kadar varlıklarını sürdürerek «sıkıyönetimsiz sıkıyönetim» in devam ettiğini ispatladılar. Hem devrimci ve yurtseverleri yargılamak için kurulmuş bulunan özel mahkemeler olmaları, hem de üyelerinin siyasal iktidar tarafından atanması sebepleriyle DGM'ler, Anayasaya aykırı ve faşist nitelikte mahkemelerdir. Hakim sınıfların hal ka karşı bir saldırı aracı olarak kullandıkları bu mahkemelerin kaldırılması, halkımızın demokratik hak ve özgürlükleri için verdiği mücadelenin bir başarısı olacaktır.

Anayasa Mahkemesi tarafından bir yıl önce kuruluş yasası iptal edilerek, kuruluşundan itibaren kanunsuz olduğu ortaya konulan DGM'ler çok sayıda yurtseveri mahkûm etmiştir. DGM'ler yargıladıkları yurtseverlere müebbet hapse kadar varan cezalar vermişlerdir. Bu durumda DGM'lerin kaldırılmasını bu mahkemelerin aldıkları kararların iptali takip etmelidir. DGM'de bakılan bütün davalar durdurulmalı, zindanlar boşaltılmalıdır.

DGM'LERİN İPTALİ İÇİN TÜM SENDİKALAR BİRLEŞMELİ

Halkın Sesi Muhabirleri Türk - İş'e bağlı Adapazarı TES-İŞ Sendikası İstanbul Şubesi Başkanı Mustafa Telci ile görüştüler. Mustafa Telci, DGM'ler, MC iktidarının yıkılması ve işçi sınıfının eylem birliği konusundaki görüşler'ni şöyle özetledi:

GENEL GREVE GİTMELİ

Halkın Sesi : DGM'ler hakkındaki görüşleriniz nedir?

Mustafa Telci : Devlet Güvenlik Mahkemeleri başta işçiler olmak üzere, bütün emekçi ve yurtseverlere karşı kurulmuştur. Bütün amacı, büyük sermayenin aşırı sömürü, aşırı kâr ve baskı düzenini pekiştirmektir. MC ve sermaye ikilisine karşı mücadele eden işçi sınıfını tüm ilerici örgüt ve kişileri olağanüstü mahkemelerde yargılayarak susturmak ve demokrasi mücadelesini bastırmaktır.

Halkın Sesi : Her şeye rağmen DGM nin kanunlaşması halinde ne yapmak gerekir?

Mustafa Telci : Bütün bunlara rağmen, DGM yasalaşırsa, işçilerin ve tüm emekçilerin sürekli mücadelesi yanında, tüm yargıçlara da önemli görevler düşecektir. Kendilerine güvenmeyen MC'ye karşı bağımsız mahkemelerin korunması için bölgesel ve daha sonra genel mücadele yollarını kullanmaları, DGM yasasının geri alınmasında etkili bir silah olacağı kanısındayım.

Halkın Sesi : MC iktidarının yıkılması için tüm çalışanların grevi önerisi hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

Mustafa Telci : Danıştay, Yargıtay ve Anayasa mahkemesi kararlarının hiçe sayıldığı Türkiye'de, demokratik hakların korunmasında genel grev yolunu çare olarak görmekte ve desteklemekteyiz. Biz genel grevi yalnız MC'yi yıkmak için değil, tüm çalışanların bir hakkı olarak görüyor, bu yönde yapılacak her türlü mücadeleyi destekliyoruz.

Halkın Sesi : DGM kararlarının iptali için nasıl mücadele edilmelidir?

Mustafa Telci : Şüphesiz kararların adil olabilmesi en başta mahkemelerin bağımsız olabilmelerine bağlıdır. DGM hakimlerinin atama yoluyla gelmesi, arkasından hakimleri atayan MC'ye karşı sorumluluğunu da beraberinde getireceğinden, vereceği kararlarda tarafsızlık aramak mümkün değildir. Bu nedenle bugüne kadar verilen kararların iptalini genel grevle çözümlemek en doğru yol olacağı kanaatindeyim.

Halkın Sesi : DGM'ye karşı DİSK ve Türk - İş'e bağlı sendikalar mücadele edeceklerini açıkladılar. Bu iki konfederasyonun eylem birliğini baltalayan görüş ve engeller nelerdir?

Mustafa Telci : DİSK, ve Sosyal - demokrat sendikalar DGM'ye karşı mücadele edeceklerini açıklamışlardır. Buna rağmen tabanda var olan ve gittikçe gelişen mücadele azminin hayata geçirilmemesinde üç sebep görüyorum

a) DİSK ve Türk - İş yöneticileri meseleye yalnız işçi menfaatleri açısından değil, koltuk kavgası ve puan toplama açısından bakmaktadırlar.

b) Tabandaki işçilere güvenmemektedirler.

c) Organizasyon bozukluğudur.

Bence vakit geçirilmeden, çeşitli sürtüşmeleri bir yana bırakarak başta DİSK ve Türk - İş olmak üzere bütün sendikaların temsilcileri bir araya gelerek, genel grevin programını çizmeli ve DGM yasalaşmadan harekete geçmelidir.

Halkın Sesi : Bugün MC iktidarının iki süper devlete ve başta Yunanistan olmak üzere üçüncü dünya ülkelerine karşı izlediği siyaseti nasıl buluyorsunuz?

Mustafa Telci : Türkiye emperyalist ve sosyal - emperyalist iki süper devlete güvenmemeli üçüncü dünyanın yanında kesinlikle yerini almalıdır. Yunanistan ile savaşması Türkiye ile Yunanistan'a zarardan başka bir şey geçirmeyeceği gibi, iki süper devletin işgalci politikaları da uygulama alanı bulacaktır, kanımca buna fırsat verilmemelidir.

DGM'YE İLK KARŞI ÇIKAN HUKUKÇULARIN SÖYLEDİKLERİ

1973'de Naim Talu hükümeti zamanında meclise sevkedilen DGM kanununa tasarı safhasında ve daha sonra çok sayıda hukukçu karşı çıktı. DGM'lere karşı çıkan hukukçuların bir kısmının o günlerde basında yer alan demeçlerini tekrar yayınlıyoruz.

Profesör Vakur Versan: (İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi):

«Şahısların hakimlik teminatını haiz olmayan kişilerden kurulu mercilerce mahkeme edilmeleri ve yürürlükte olan kaidelerden ayrı, özel muameleye tabi tutulmaları, Anayasamızın ruhuna, mahkemelerin ve hakimlerin bağımsızlığından söz eden maddelerine, «tabii ve kanuni mahkemeler dışında yargı yetkisine sahip olağanüstü mahkemeler kurulamayacağı» hakkındaki esaslarına ters düşeceği gibi, hukuk devleti fikrinin de kabul edemeyeceği bir durum yaratabilecektir.» (Milliyet, 8 Aralık 1972)

Askeri Yargıtay Başkanı Tümgeneral Rafet Tüzün:

«Bir heyete velev ki kanunla dahi «mahkeme» demekle, o heyetin, kişi veya organın; yargılama usullerini kullanmadan, bağımsız, teminatlı, hakim nitelik ve niceliğinde olmayan kimselerden kurulup yargı görevi sürdürülmesine imkân yoktur.» (Miliyet, 12 Şubat 1973)

Yargıtay Genel Kurulu:

«Sivil Yargıtay Genel Kurulu, mahkemelerin bu şekilde kurulmasına karşıdır... Normal mahkemelerin belli kanunlara bakabileceğini öne sürmüştür.» (Yeni Ortam, 19 Şubat 1973)

Savcı Hasan Basri Akgiray:

«Istanbul Cumhuriyet Savcısı Hasan Basri Akgiray, DGM'lerle ilgili Anayasa değişikliğinin adalet terazisinin kefelerindeki dengeyi bozacağı korkusuyla yürekten bağlı olduğum adalet görevimden ayrılıyorum» diyerek görevinden istifa etmiştir. (3 Haziran 1973 tarihli gazeteler)

Savcı Yardımcısı Doğan Öz:

«Güvenlik mahkemeleri ve savcı ve yargıçlarla ilgili yasaların iptalini sağlamak amacıyla; savcılar, hukukcular ve öteki bazı kuruluşlar arasında imza kampanyası açan Doğan Öz Denizli'ye nakledilmek istendi.» (Yeni Ortam, 4 Ağustos, 1973)

DGM'LER NELER YAPTI?

DGM'ler halkın mücadelesini yargıladı

Türkiye cezaevlerinde, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele amacıyla düzenlenen miting, yürüyüş ve toplantılara katıldıkları için DGM tarafından tutuklanan çok sayıda yurtsever yatmaktadır. DGM'nin bu konuda açtığı davalara örnek verecek olursak, İzmir'de bir işçinin karakolda dövülerek öldürülmesini protesto için düzenlenen mitinge katılan 73 kişi hâlâ yargılanmaktadır. DGM, halkın işkenceye karşı tepkisini suç saymaktadır.

Adana DGM, «Bloksuz Türkiye İçin İncirlik Yürüyüşü»nü yapan devrimciler hakkında 146. maddeden dava açmıştır. Yani iki süper devlete karşı Türkiye'nin bağımsızlığını isteyenlerin düzenledikleri yasal bir yürüyüşe katılmak DGM'ye göre idamla cezalandırılmalıdır. Adana DGM'si yürüyüşçülerin üzerine MHP binasından ateş açanlar hakkında hiç bir takibat yapmamış, önce komandolar daha sonra polislerin saldırısına uğrayarak elektrik işkencesi gören yurtseverleri idam istemiyle yargılamıştır.

DGM'ler işçilere karşı patronlar tarafından kullanıldı. Meselâ, 1975 Temmuz ayında Sungurlar grevini kırmak için önder işçileri tutuklayan DGM, işçilere saldıran Ülkü Ocakları serbest bıraktı.

DGM'ler köylülere karşı, ağaların gasbettikleri toprakların bekçiliğini yaptılar. Mesela, 1975 Kasım ayında ağaların el koydukları topraklara sahip çıkan Polatlı Beylikköprü köylüleri hakkında Ankara DGM'de dava açıldı.

DGM, Kürtler üzerindeki millî baskının aracı olarak kullanıldı. Mesela, geçtiğimiz Mayıs ayında düzenlenen bir Hakkari gecesinde kendi dillerini konuşan dört genç tutuklandı. Urfa'nın Suruç kazasında faşistler tarafından öldürülen devrimci bir gencin cenaze törenine katılan 91 kişi Diyarbakır DGM tarafından «Kürtçülük» ve «bölücülük» gerekçeleriyle tutuklandılar.

DGM'ler fikir özgürlüğünü yargıladı

DGM'LER FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜNÜ YARGILADI

CHP - MSP hükümeti zamanında Kıbrıs çıkartmasını ülkemizin çıkarlarına aykırı bularak eleştiren ve fikirlerini bir bildiri ile kamuoyuna açıklayan Yurtsever Gençlik Derneği yöneticisi 8 genç, 141. maddeden sekizer yıl ağır hapse mahkum edildiler. Gençler, sırf yayınladıkları bildiri kanıt gösterilerek «gizli örgüt» üyesi sayıldılar.

Ankara DGM, Abdi Gönel adlı bir işçinin faşistler tarafından öldürülmesini kınamak için bildiri dağıtan üç öğrenciye, «hükümetin manevî şahsiyetini tahkir ettikleri» iddiasıyla 10'ar ay hapis cezası vermiştir. Kararın gerekçesi DGM'lerin mantığını yeterince ortaya koymaktadır. Gerekçede şöyle denilivor: «... **Hükümetin adı açıkça söylenmemesine rağmen** mahiyetinde ...» boğazı kuruyan faşizm kan içmeye devam ediyor.» sözlerinin heyeti umumiyesi itibariyle kül halinde hükümetin manevi şahsiyetini tahkir tezyifle matuf...» Görüldüğü gibi Ankara DGM, faşizm sözünün söylenmesini bile suç saymakta, aynı zamanda bir bildiride gördüğü tanımlamaların ancak MC'yi hedef alabileceği şeklindeki tahminini hapis cezası için yeterli görmektedir. DGM, bu kararı ikiye karşı üç oyla vermiştir.

İzmir DGM sırf dağıttıkları bildiride suç unsuru iddiasıyla 7 kişiyi 2'şer yıl hapse mahkum etmiştir.

DGM'ler basın özgürlüğünü yargıladı

CHP - MSP koalisyonu sırasında Kıvılcım adlı dergiyi çıkaran dört kişi ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Diğer mahkemelerden aldıklarıyla beraber, iki gazetecinin cezası 40'ar yıla vardı. DGM, fikri bir ömür boyu hapisle cezalandırıyordu.

10 Ocak 1975 günü Aydınlık dergisinin bürosu basılarak, DGM'nin emriyle 40 kişi göz altına alındı. Gözaltına alınanların bir kısmı 12 Mart'tan sonra Türkiye İhtilâlci İşçi Köylü Partisi Davası'nda yargılanan devrimcilerdi. DGM devrimcilerin mahkemede yaptıkları savunmayı yargılamaya kalktı. TİİKP Davası Savunmasını kitap halinde yayınlayan Aydınlık'ı gizli örgüt olarak göstermek istedi. Devrimciler dört buçuk ay tutuklu kaldılar. Hukuken çökmüş bulunan bu dava halen devam etmektedir.

DGM, 1976 yılı başında basın özgürlüğüne karşı yeni bir saldırıya girişti. Halkın Sesi dergimiz baskılara uğradı, memurumuz Macit Çopur hâlâ tutukludur. «Halkın Kurtuluşu», «Devrimci Gençlik» ve «Rızgari» dergilerinin sorumluları tutuklandı ve 141. maddeden yargılanmaya başlandı. «Devrimci Gençlik» dergisinin Yazı İşleri Müdürü Taner Akçam için yüzlerce yıla varan hapis cezaları istenmektedir.

DGM'ler katilleri ve işkencecileri korudu

DGM'ler gençliğe saldıran faşist komandoları himaye etmekte kullanıldı. Meselâ, 1975 Şubat ayında Vatan Mühendislik öğrencisi Kerim Yaman'ı öldürdükleri çok sayıda şahit tarafından ispatlanan komandolar DGM tarafından serbest bırakıldılar. Hâlâ ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar.

CHP'nin Tandoğan Meydanı'ndaki Ankara seçim mitinginden sonra polisin dağılmakta olan halka ateş açmasıyla başlayan olaylarda, rasgele toplanan halktan kişiler Ankara DGM'de yargılandılar. Buna karşılık çok sayıda tanığın önünde Ayhan Alkan'ı öldüren polis hakkında hiç bir soruşturma açılmadı.

Malatya'da, Gaziantep'de ve Zeytinburnu'nda polis tarafından girişilen katliamlarda öldürülen gençlerin katilleri araştırılmadı. Özellikle, Zeytinburnu'nda polisin hiç bir silahlı çatışma olmadan devrimcilerin oturduğu evi bastığı mahalle halkının şahitliğiyle ispatlanmıştır. Hiç bir ihtar olmaksızın Atilla Özkan'ı kurşuna dizen ve yakaladığı diğer devrimcilere işkence eden polisler ellerini kollarını sallayarak dolaşmaktadırlar. DGM'lerde defalarca verilen, Adli Tıp raporlarıyla kanıtlanan işkence dilekçeleri hiç bir işlem görmemiştir.

DGM'ler bilim özgürlüğünü yargıladı

En iyi örnek İstanbul Üniversitesi'nde okutulan «Uygarlık Tarihi» adlı ders kitabında «Komünizm propagandası» yapıldığı iddiasıyla Doçent Server Tanilli hakkında açılan davadır. Bu davada, bilirkişi heyetinin sözü edilen suç unsuru bulunmadığı şeklindeki raporu-nu DGM, heyetin taraf tuttuğunu ileri sürerek reddetti.

DGM'ler örgütlenme özgürlüğünü yargıladı

DGM'nin kapattığı dernekler arasında DGB, İYÖKD, ODTÜ-DER gibi gençlik dernekleri, halk ve işçi dernekleri vardır. Son olarak İzmir'de DGM bir kararla 13 gençlik ve halk derneğini kapatmıştır.

Ankara Devrimci Gençlik Birliği, derneğin polis tarafından basılması sırasında bulunan bazı bildiri ve yazılara dayanılarak, yargılanmakta ve DGB'nin «gizli örgüt» olduğu ileri sürülmektedir. Bu davada Savcı, Sovyetler Birliği'nin Çekoslovakya'daki işgalini kınayan bir yazıyı DGB'nin «gizli örgüt» olduğunun delili olarak göstermektedir.

İstanbul'dan bir grup proleter devrimci liseli:

REVİZYONİSTLERE ALET OLAN İLKESİZ BİRLİK ÇABALARINI MAHKÛM EDİYORUZ

İstanbul'da, iki süper devlete karşı bir liseliler derneğinin kurulma çalışmalarına Mayıs ayından beri devam edilmektedir. Yapılan toplantılar sonunda, Halkın Sesi, Militan Gençlik, Halkın Kurtuluşu ve DGD'nin görüşlerini benimseyen liseli gençler şu ilkeler etrafında birleştiler:

1. Emperyalizme ve sosyal - emperyalizme karşı olmak,
2. Faşizme, sosyal - faşizme ve revizyonizme karşı olmak,
3. Feodalizme karşı olmak,
4. Kendi kaderini tayin hakkını savunmak. İki milliyetten liselilerin birlikte mücadelesini savunmak. Her türlü şoven baskıya karşı çıkmak.
5. Üslerden ve askerden arınmış bağımsız Kıbrıs'ı savunmak.
6. Demokratik merkeziyetçilik uygulamak.

Kadıköy yakasında liseliler derneğinin kurulması çalışılmalarına ilk önce Hal kın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Militan Gençlik ve DGD olmak üzere dört farklı görüşteki liseliler katıldı. Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liseliler DEV-LİS'e de birlik çağırısının götürülmesini ve onların da bu birliğe katılmaları için zorlanmaları gerektiğini savundular. Diğer guruplar ise bu çağrının lüzumsuz olduğunu ve DEV-LİS'in nasıl olsa bu birliğe katılmayacağını öne sürdüler. Buna rağmen Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen devrimciler DEV-LİS'i de ikinci toplantıya çağırdılar. DEV-LİS'li liseliler, kendilerinin sadece bir şube olduğunu ve böyle bir birliğe katılıp katılmayacaklarına merkez DEV-LİS'in karar vermesi gerektiğini bildirdiler. Ama bunun yanısıra emperyalizme, faşizme ve sosyal - faşist sahte TKP'ye karşı birlikte mücadele edeceklerini de belirttiler.

Bunun üzerine artık dernek yönetim kurulunun belirlenmesi için çalışmalara geçildi. Militan Gençlik'in görüşlerini benimseyen arkadaşlar, yönetimde 4 kişinin kendi guruplarına, diğer guruplara ise birer kişi verilmesi önerisini getirdiler. Bu öneri diğer üç gurup tarafından da reddedildi. Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liseliler ise, güç oranına göre Halkın Sesi ve Militan Gençlik Görüşlerini savunan liselilerin yönetimde 3'er, diğer görüşleri savunan liselilerin ise 1'er kişi tarafından tamsil edilmesini savundular. Ayrıca yönetim kurulu böyle belirlenemiyorsa, seçim yapılmasını ve bu şekilde halledilmesini teklif ettiler. Seçim, dernek yönetim kurulunun belirlenmesi için en sağlıklı yoldu. Okulların kapalı bulunması ve bu yüzden liseli gençliğin dağınık bulunması seçimlerin yapılması için bir engeldi. Fakat bu tartışmalardan bir sonuç alınamadığı için seçim yapmak ve yönetimi oluşturmak en doğrusu olacaktı. Fakat seçim önerisini Militan Gençlik, Halkın Kurtuluşu ve DGD'nin görüşlerini benimseyen guruplar kabul etmediler. Militan Gençlik'in görüşlerini benimseyen arkadaşlar, güçlerinin Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liselilerle aynı olmadığını, kendi önerileri kabul edilmezse ayrılıp dernek kuracaklarını, kendilerinin çok güçlü olduğunu, hatta ittifaka bile ihtiyaçları olmadığını söylediler. Bu tavır gençliğin birliğini baltalayan bir tavırdır. Liseli gençliğin birliğini temsil edecek bir derneği ne kadar güçlü olursa olsun bir gurup kuramaz. Seçim ilkesinin önemi bu tavır karşısında bir kere daha ortaya çıktı. Liseli gençliğin birliğine faşistler ve sosyal - faşistler dışında bütün gençler katılır ve biz devrimciler böyle bir birliği gerçekleştirmek için çalışmalıyız. Bu birlik yönünde kararlı ve samimi olduğumuzu ortaya koymalıyız. Fakat Militan Gençlik görüşündeki liseli arkadaşların kendileri yönetimde istedikleri kadar oy hakkına sahip olmadıkları için derneğe katılmamaları liseli gençliğin birliğini baltalamıştır. Son gelişmelere göre de Militan Gençlik, Halkın Kurtuluşu ve DGD'li arkadaşlar Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liselileri aralarına almadan liseliler derneğini kuracaklarmış. İki süper devlete karşı mücadele eden Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liselileri dışında bırakarak kurulacak bir dernek hem liselilerin birliğini temsil edemez hem de sosyal - faşistlerin işine yarar. Proleter devrimcilere düşmanlık revizyonistlerin, sahte TKP'nin ilkesidir. Halkın Sesi'nin görüşlerini benimseyen liselileri dışarıda bırakmayı ilke edinen bir birlik, aslında ilkesiz olduğu için dağılmaya mahkumdur. Gençliğin mücadelesini iki süper devlete, faşistlere ve sosyal - faşistlere karşı seferber etmeyi amaçlayan bir dernek ancak bütün devrimcileri çatısı altında topladığı zaman bu görevini yerine getirir.

NİĞDE YURDU ÖĞRENCİLERİ POLİS SALDIRISINI ANLATIYOR

Geçtiğimiz haftalarda, İstanbul'daki Niğde Öğrenci Yurduna faşistler tarafından bir saldırı tertiplendi. Bu saldırıdan sonra polis de Niğde Yurdu'nu bastı ve öğrencilerin bir kısmını götürdü. Niğde Yurdu öğrencileri, Halkın Sesi muhabirlerine saldırıyı şöyle anlattılar:

«1 Ağustos Pazar günüydü, saat 14. — 15 sularıydı. Kantinde oturuyorduk. Birden Trabzon yurdu önündeki dört yol ağzından silah sesleri geldi. Yoldan bir kişiyi vurdular» şeklinde bağırışmalar duyduk. Bir iki dakika sonra şişelerle çatışma başladı. Daha sonra silah sesleri duyduk. Taşlarla, şişelerle bir süre çatışma devam etti. Olay yerine gelen polis, önce çevreyi abluka altına aldı. Bu sırada etraftaki halktan «faşistler bir genci öldürdü» sesleri geldi. Bunu duyan Trabzon Yurdundaki faşistler de küfretmeye, özellikle kadınlara hakaret etmeye başladılar. Gelen polis önce yurtlara yaklaşamadı. Sürekli slogan atılıyordu. 45 dakika sonra takviye gelen polislerle yurda girdiler. Bütün arkadaşların üzerine saldırarak, kıyasıya dövdüler. Sonra tek tek Trabzon yurdu önünde duran polis arabasına götürdüler. Fotoğraflarımızın çekilmesi ve küfürlere maruz kalmamız için mahsus yapıyorlardı. Kırk kişi kadar Birinci Şubeye götürüldük. Orada dayak attılar. Tek tek polis grupları tarafından dövülüyorduk. Bir de nereli olduğumuzu öğrenip, hemşehrimiz olan polislere özel olarak dövdürüyorlardı. Sonra sıraya geçip özellikle Doğulu öğrencilere hakarette bulundular. İki gece kaldıktan sonra serbest bıraktılar.

«Özellikle Niğde yurdunun, faşistlerin işgal ettikleri yurtlarla çevrili olması daha fazla saldırıya uğramasına sebep oluyor. Onların Niğde yurdunda yurtseverlerin, devrimcilerin kalmasına tahammülü yoktur. »

«Kocaeli yurdu bir işkencehane haline getirilmiştir. Sokaktan geçen yurtseverler saldırıya uğramaktadır.»

Saldırıya uğrayan bir devrimci olayı şöyle anlattı:

«Sabahleyin 6.30 civarında işe gidiyordum. Kocaeli Yurdunun önünden geçerken arkamdan, kollarıma girerek silah tehdidiyle yurda soktular. Yurdun alt katındaki işkencehaneye götürdüler. Orada bir müddet dövdükten sonra, buzhaneye kapattılar. Bir iki saat içeride tuttuktan sonra, tekrar dövmeye başladılar. Falakaya yatırıp, ayaklarımın tabanlarına, tırnaklarıma, yüzüme rastgele vurdular. Bir çok isim sayarak bunları tanıyıp, tanımadığımı sordular. Hemen hemen işkenceye tabi tutulan herkese sorulan sorulardı bunlar. Amaçları yurtseverleri yıldırmak, bilhassa Niğde yurdunu terketmeleri için yılgınlık yaratmaya çalışmaktı.

«Yurtların kapatılması veya faşistlerin mevzileri haline getirilmesi amacıyla, yurtlara ve devrimci yurtseverlerin yoğun olarak bulundukları yerlere Ülkü Ocaklı komandolar saldırıda bulunuyorlar. Yurtların bağlı oldukları İl Özel İdareleri, Yurtlar Kurumu Komando saldırılarını meşru hale getirmek için, yurtseverlerin kaldığı yurtlar etrafında olan olaylara sebep olarak devrimcileri gösteriyorlar. Yurtlarda yeni gelişmekte olan devrimci fikirlerin hakimiyet kazanması ve insiyatifin devrimcilerin eline geçmesi halinde saldırıları yoğunlaştırıp, işi kapatmaya kadar vardırıyorlar. Faşistlerin burada izledikleri siyasetleri, taktikleri kavrayıp, devrimcilerin bilinçli bir mücadele, aktif bir tavır göstermeleri gerekiyor. Devrimcilerin etkin olduğu yurtlarla da dayanışmanın sağlanması, bu mevzilerin faşistlerin eline geçmemesi için çok önemlidir. Burada şunu değinmek istiyoruz: Civarımızdaki Zonguldak Öğrenci Yurdunda kalanlar, revizyonistlerin etkinliği altındadır. Bunların çevrede yurtseverlerin devrimcilerin kaldıkları yurtlarla hiç bir dayanışmaları yoktur. Bunlar, faşizme karşı mücadeleyi baltalamakla faşizme hizmet ediyorlar.»

Faşist Komandoların İşkence Yaptığı Bir Devrimci Anlatıyor

5/8/1976 günü İstanbul Kocaeli Yurdunun önünden geçiyordum. Yurdun 5 - 6 metre aşağısında polis arabası duruyordu. Kocamustafapaşa dolmuşlarına gidiyordum ki, 4 kişi koltuklarımdan sarıldı ve beni aşağıya doğru götürmeye başladı. Bu sivil şahıslar beni Kocaeli Yurdu'na soktular. Kimliğimi aldılar. (Daha sonra da vermediler).

Daha sonra beni bodrum katına, buzhane gibi bir yere götürdüler. Etrafta kan izleri vardı. Daha önce de burada işkence yaptıkları belliydi. Zaten bana işkence yaparken de daha önce burada işkence yaptıklarını söylediler. Ayaklarımdan astılar ve sopayla, tekmeyle 3 saat işkence yaptılar. Burada bana, Cumhuriyet Savcılığına yazılmış, intihar ettiğime ve kimsenin suçu olmadığına dair bir mektup imzalattılar.

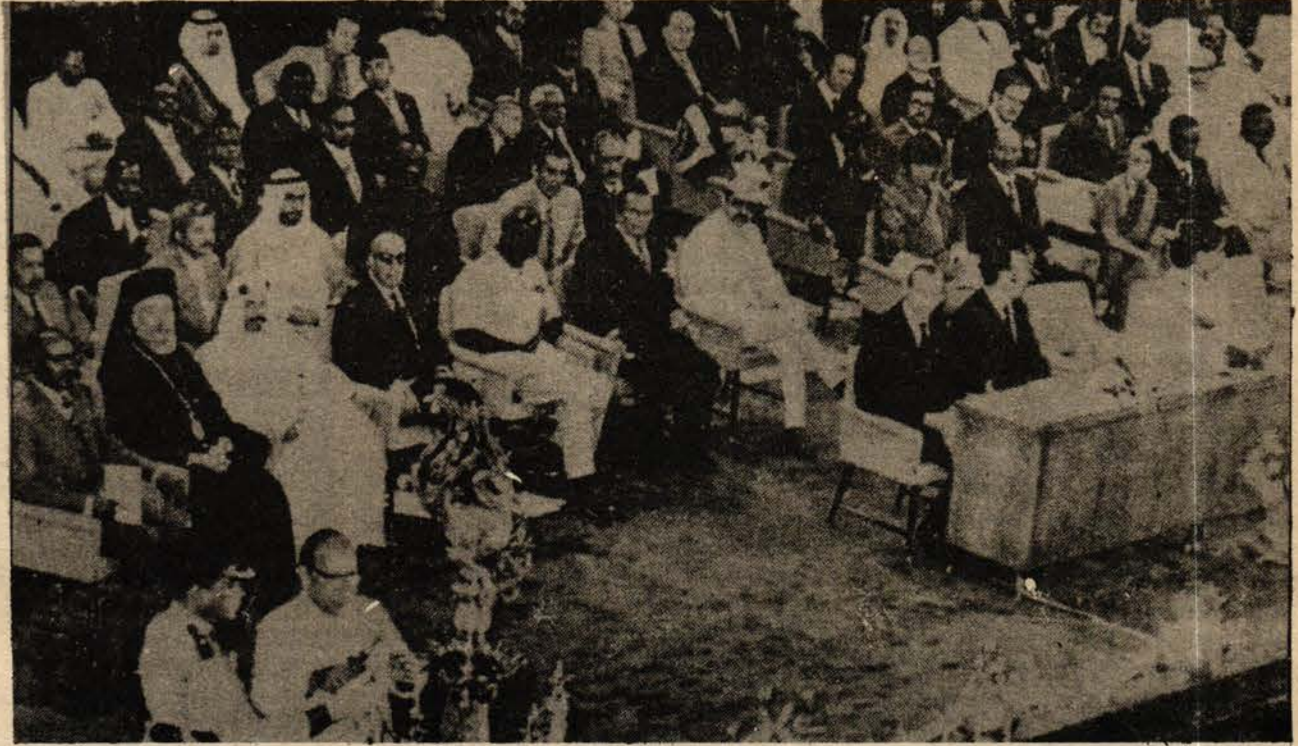
Saat 23,30 sıralarında beni serbest bırakacakları sırada, benimle alay ediyorlardı ve gülüyorlardı. Ellerindeki Anayasayı ve üç hilalli MHP'nin amblemi olan sopayı göstererek, burada başka Anayasa yok diyorlardı.

Eve bir ara taksiyle getirmek istediler ama 'benim taksinin plakasını alacağımı söyleyerek, vaz geçtiler. Daha sonra dışarıda bir şey söylersem beni öldüreceklerini ve zorla imzalattıkları mektubu da yanıma bırakacaklarını, sonumun Muharrem Çevik'e benzetileceğini söylediler. Sonra da beni eve getirdiler.

Halkımızın onlara olan nefreti, yurtseverlere yapılan bu işkenceleri gördükçe daha fazla artıyor.

Kemal Gündoğan

Bloksuz Ülkeler Konferansı sona erdi: ÜÇÜNCÜ DÜNYA'nın LİDERLERİ HEGEMONYACILIGI MAHKÛM ETTİLER

Bloksuz Ülkelerin Beşinci Zirve Konferansı, 19 Ağustos'da sona erdi. Konferans sonunda yayınlanan bir bildiride: emperyalizm, sömürgecilik ve ırkçılık kınandı. Kıbrıs sorununa da değinen bildiride «adadaki tüm yabancı askerlerin geri çekilmesi ve Rum mültecilerin güvenlik içinde evlerine dönmelerinin sağlanması, Rum ve Türk toplulukları arasındaki anlamlı ve yapıcı müzakerelerin eşit koşullar altında devam ettirilmesi» istendi.

Bloksuz ülkelerin bu kararı, bağımsız bir ülkeye müdahele eden ve süper devletlere sırt dayayarak müdahalesini sürdürmeye çalışan Türkiye'nin, bütün dünyada yalnız kaldığını gösteriyordu. Zirve konferansı sırasında çeşitli ülkelerin liderleri konuşmalar yaparak, emperyalizmi ve hegemonyacılığı mahkum ettiler, üçüncü dünyanın mücadele taleplerini açıkladılar.

Konferansın açış konuşmasını yapan Srilanka Başbakanı Bayan Bandranayke, Hint Okyanusundaki Amerikan ve Sovyet filolarının bölgeyi terketmesini istedi. Bayan Bandranayke, bir «Üçüncü Dünya Bankası»nın ve Üçüncü Dünyaya uygun bir para sisteminin kurulmasını istedi.

Kıbrıs Devlet Başkanı Makarios, «Bağlantısız ülkelerin başarılarını korumak ve güvenliklerini sağlamak için birliğe her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyduklarını» belirtti.

Latin Amerika ülkeleri adına konuşan Panama Devlet Başkanı Omar Trujillo; Panama'nın sorumluluklarını her zaman yerine getireceğini söyledi ve Panama Kanalı'nı işgal eden ABD emperyalistlerini kınadı. Afrika adına Zambia Devlet Başkanı Kennet Kaunda ve Arap ülkeleri adına da Cezayir Devlet Başkanı Huari Bumedyen birer konuşma yaptılar. Bumedyen:

«Emperyalistler kendi hegemonyacı emellerine ulaşmak için bloksuzluk hareketini baltalamaya çalışıyorlar.» şeklinde konuştuktan sonra Akdeniz'deki gerginliğin sona ermesi için bloksuz ülkelerin bu denizin bir barış bölgesi haline gelmesi için çalışmaları gerektiğini söyledi.

Yugoslavya Devlet Başkanı Tito şöyle konuştu :

«Bloksuz ülkelerin bağımsızlık ve güvenliği dıştan gelen baskı ve müdahalelerin tehdidine uğramaktadır. Bütün bu tehditlere rağmen bloksuz ülkeler kendi politikalarını yürütmekten vazgeçmeyeceklerdir.»

Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat şu noktalara değinmiştir:

«Bazı büyük devletler, nüfuz alanları kurmak ve başka ülkelerin içişlerine karışmak gibi hareketleri, «yumuşama politikası» nın dumanı arkasında yapmaktadırlar. Süper devletler kendi nüfuz alanları dışında kalan uluslararası topluluklar arasında ayrılıklar çıkarmak istemektedirler.»

Enver Sedat daha sonra; «bloksuz ülkelerin ve diğer devletlerin içişlerine karışan ve yardım maskesi altında bu ülkelere baskı yapma fırsatını ele geçirmeye çalışan süper devletleri» kınamıştır.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Başbakanı Park Sung Çul; İki Kore yaratmaya çalışan Amerikan emperyalistlerini ve Güney Kore'deki kukla hükümeti teşhir etmiş ve üçüncü dünya ülkelerini emperyalistlere karşı birleşik cephe kurmaya çağırmıştır.

Vietnam Başbakanı Fam Van Dong konuşmasında bloksuz haraketinin bugünkü tarihi görevinin, elde edilmiş olan başarıları sağlamlaştırıp korumak, ve ekonomik bağımsızlık uğrundaki mücadeleyi ilerletmek olduğunu söylemiştir.

Kamboçya temsilcisi yaptığı konuşmada ülkesinin ebediyen bloksuzluk hareketinin yanında olacağını ve «zengin devletlerin bloksuzluk hareketine karşı müdahale ve ayrılıkçılık yaratma çabalarına şiddetle karşı duracağını» açıkladı. Kamboçya temsilcisi şöyle konuştu: Bloksuz ülkeler kendi kaderlerini kendi «ellerinde tutmalıdırlar, milli bağımsızlıklarını ve toprak bütünlüklerini azimle savunmalıdırlar, yabancı saldırı ve müdaheleye karşı çıkmalıdırlar.»

Nepal Kralı Brendra şunları söylemiştir:

«Süper devletlerin silah tüccarlığını çılgınca geliştirmelerini kınıyoruz. Nepal bir barış bölgesi olacaktır.»

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı yaptığı konuşmada; emperyalist saldırganların kendi hegemongalarını muhafaza etmek amacıyla dünyanın birçok yerinde çatışma ve pürüz çıkardıklarını açıklamıştır.

Yemen Arap Cumhuriyeti Devlet Başkanı ise konuşmasında; millî bağımsızlığı savunmak ve yabancı müdahaleye karşı çıkmak azmini belirtmiştir.

Irak Cumhurbaşkanı yardımcısı şöyle demiştir:

Bloksuzluk politikasının uluslararası sahnedeki yeri bellidir. Bu politika, sömürgeciliğe, hegemonyacılığa, saldırı ve müdahaleye, ırk ayrımına karşıdır. Ve bunları yok etmeyi amaçlar.»

Hindistan Başbakanı İndra Gandi konuşmasında: Hint Okyanusu bölgesinde yer alan bütün ülkelerin bu bölgenin bir barış bölgesi haline gelmesini istediklerini söylemiştir. Gandi sözlerine şunu eklemiştir:

«Bu ülkeler bu bölgede üsler kurulmasından, bir füze saldırısından endişe duyuyorlar.»

Lübnan'ı parçalamaya çalışıyorlar:

İKİ SÜPER DEVLET ARAP HALKLARINI KIRDIRIYOR

ZAFERE İNANANLAR

Lübnan'daki Tel Zaatar Filistin kampı iki aylık kahramanca bir direnişten sonra Ağustos ayı ortasında düştü. Ağır abluka ve ateş altında kalan binlerce Filistinli öldü. Binlerce kadın ve çocuk açlığa ve susuzluğa dayanamayarak can verdi. Kamp düştükten sonra, Filistinliler kitleler halinde katliama uğradı. Tüm dünya halkları bu insan kırımını nefretle karşıladı. Kardeş Arap halkını bu acı duruma düşürenleri, bir avuç revizyonist ve Amerikan uşağı dışında tüm Türkiye halkı lanetledi.

Arap ülkelerini birbirine düşüren ve Lübnan'ı parçalayanlar kimlerdir? Geçtiğimiz yıl, Lübnan'ın Müslüman ve Hıristiyan toplulukları sonu gelmez çarpışmalara itildiler. Her iki tarafın kışkırtıcısı birer süper devletti. Özellikle sosyal - emperyalizm el altında tuttuğu Lübnan Revizyonist «Komünist» Partisi yoluyla, «yoksul Müslüman halk» aldatmacalarıyla ve Beyrut Elçisi KGB ajanı Soldatov'un dolaveralarıyla iç savaşı başlattı. Lübnan'ın parçalanmasının Arap halkının düşmanlarına ve İsrail'e yarayacağını gören Filistinliler, çatışmayı önlemek ve ülkenin birliğini savunmak için ellerinden geleni yaptılar. Ama, Rusya ve Amerika'nın kışkırtmaları, bu olumlu çabaların sonuç vermesini önledi. Bir yandan Amerika ve İsrail'in destekledikleri faşist Hristiyan örgütlerinin saldırıları devam etti. Öte yandan Rusya'nın kışkırtmasıyla Suriye'nin Lübnan'a müdahele etmesi, durumu daha da kötüleştirdi. İki süper devlet bölgede çatışmaların sürmesi için yapabilecekleri her şeyi yaptılar. Buna en iyi kanıt, sosyal - emperyalistlerin bir yandan Lübnan'daki müslümanlara silah takviyesinde bulunmak için ülkeye gizli havaalanları inşa etmesi, bir yandan Suriye birliklerini Türkiye üzerinden kurduğu hava köprüsüyle yardımda bulunması, öte yandan da Çekoslovakya ve Bulgaristan yoluyla faşist Hıristiyan kuvvetlerine mühimmat ve silah göndermesidir.

Bunun yanında, Amerika da bir manevrayla Suriye'nin arkasına geçmiş ve bu ülkeyi kendi nüfuzu altına alma çabalarına girişmiştir.

Her iki süper devlet de Ortadoğu'daki hegemonyalarını korumak ve genişletmek istiyorlar. Bu bakımdan, bölgede çatışma ve kargaşalığın sürmesi her ikisinin de işine gelmektedir. Arap halklarının en ön safında mücadele eden Filistin halkı iki süper devletin baskı ve komplolarıyla karşı karşıyadır. Amerika, İsrail'i ileri karakolu ve bir tehdit aleti olarak kullanmak, bir yandan da Arap ülkelerinin haklarını İsrail'e kabul ettirebilecek bir devlet olarak görünmek yoluyla nüfuzunu genişletmeye çalışıyor. Rusya ise, Amerika'ya ve İsrail'e karşı uluslararası planda ağırlık taşıyabileceği şantajıyla Arap ülkelerine yaklaşıyor. Sosyal emperyalistler, bu şantajlarını sürdürebilmek için bir yandan da İsrail'i el altından destekliyor, siyonistlerin devlet olarak varlıklarını korumalarını sağlamaya çalışıyorlar. Her iki süper devlet de Arap ve Filistin halklarının İsrail saldırganlarına karşı mücadelesinde «ne savaş, ne barış» durumunu sürdürme ve Arap halkları arasındaki çatışmaları kışkırtmaya çalışmak taktiğini izliyorlar.

İki süper devlet arasında rekabetten doğan Ortadoğu'daki durum yeni bir dünya savaşı tehlikesini arttırmaktadır. Lübnan olaylarının gelişmesiyle, Sovyetler Doğu Akdeniz'e filolarını yığmışlardır. Bizzat Rus Genel Kurmay Başkanı bu bölgede bulunmaktadır. 9 Haziran tarihli TASS ajansı bildirisiyle Sovyetler Birliği, «bölgeyle ilgilenme hakkı»nın sadece kendisine ait olduğunu ileri sürerek savaş çıkarma tehdidinde bulundu. Öte yandan Amerikan 6. Filosu da Lübnan açıklarındadır. Amerikan emperyalistleri Kıbrıs'taki İngiliz üssüne paraşütçü birliklerini yığmışlardır.

Ortadoğu'daki durum ülkemizin milli çıkarlarını da yakından ilgilendirmektedir. Bölgede barışın sağlanması, Lübnan'ın birliğinin ve Filistin davasının çözümünün desteklenmesi, çatışma kışkırtan iki süper devlete karşı çıkılması ve Arap ülkelerinin yanında saf tutulması ülkemizin yararına olan biricik politikadır.

Böyle bir durumda MC iktidarı, Ortadoğu'ya silah götüren Rus uçak ve gemilerine, semalarımızı ve Boğazlarımızı açmakta, sosyal - emperyalistlere alet olmaktadır.

Lübnan'daki savaş, süper devletlerin hegemonyacılığının Ortadoğu ve Lübnan halklarına pahalıya malolduğunu göstermektedir. Lübnan halkının iki süper devlete karşı birleşmesi, ülkenin birliğinin ve bütünlüğünün savunulması ve Suriye birliklerinin bu ülkeden çekilmesi sorunun çözümü olacaktır. Filistin halkının milli haklarının savunulması, Arapların İsrail tarafından işgal edilen topraklarını geri almaları ve siyonist devletin varlığına son vermeleri Arap ülkelerinin ve halklarının iki süper devlete karşı birleşmesiyle mümkündür.

Yandaki resimde Lübnanda Filistinlilere yapılan katliamlar.

Enver Hoca Çin Halkının Deng Siao ping'e Karşı Mücadelesini Desteklediğini Söyledi:

BIRAKIN DUŞMANLAR İFTİRA ETSİN

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Enver Hoca, Elbasan Metalurji Kombinasında çalışan Arnavut ve Çinli işçi teknisyenlerin temsilcilerini kabul ederek, onlarla çok sıcak ve samimi bir şekilde konuşmuştur. Enver Hoca şöyle demiştir:

«Siz Arnavut ve Çinli yoldaşlar, silah arkadaşları gibi, kardeşler gibi çalıştınız. Arnavutluk ve Çin halkları arasındaki birliği, iki Marksist - Leninist partimiz arasında şanlı ve yıkılmaz dostluğu daha da güçlendiren, Çin Komünist Partisi'nin mümtaz önderi ve halkımızın saygıdeğer dostu büyük Marksist-Leninist Mao Zedung yoldaşa olan sevgimizi derinleştiren bu büyük eseri yarattınız.

«Bırakın düşmanlar bize iftira etsinler. Bir süredir kapitalist - revizyonist dünyada, Çin ve Arnavutluk arasındaki dostça ilişkilerin soğuduğu izlenimini yaratmaya çalışan bir kampanya hüküm sürmektedir. Buna şaşırmıyoruz. Çünkü düşmanlar her zaman böyle yaptılar ve bundan sonra da böyle yapacaklar.»

Enver Hoca, Çin halkının Deng Siao - ping'in karşı - devrimci revizyonist çizgisini eleştirme ve doğru kararları tersine çevirmeye kalkışan sağ sapmayı yenme mücadelesini kesinlikle desteklediğini belirtti. Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin kararlarını tersine çevirmeye kalkışan ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisini inkar eden Deng Siao - ping'in revizyonist ve teslimiyetçi karşı - devrimci çizgisine karşı kararlı bir sınıf mücadelesi cereyan ettiğini söyledi. Enver Hoca, devamla şunları söylemiştir:

«Çin Komünist Partisi ve Başkan Mao önderliğindeki büyük Çin halkı mücadele için ayağa kalktı ve düşmanlar, Marksizm - Leninizmin devrimci güçlerinin fırtınası karşısında birer çöp tanesi gibidir.

«Marksist - Leninist partilerimiz, Marksizm - Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelindeki kopmaz dostluğumuzu daha da güçlendirmek ve çelikleştirmek için her zaman çarpışmış ve çalışmıştır. Bu, bundan sonra da böyle devam edecektir.»